

KOMMUNISTISK POLITIK

Folkebevægelsens Ungdom mod EU i aktion i Odense 9. maj 2004

BEGRAV UNIONEN!

Nr. 11

8. årg.
2004

22. maj -
4. juni

Støttepris 12 kr.

TEMA: VENSTREFLØJ PÅ BUNDEN

- Unionsvalget s. 2 ● Skandaler til højre og venstre s. 3 ●
- Dansk militarisme s. 4 ● B7: Torturkældrene under slottet s. 7 ●
- Arbejdspladser overgår til jobtræning s. 8 ● Fagbevægelsens politiske alternativ s. 9 ●
- Den himmelske magi på jorden s. 10 ● Bag Kassen s. 11 ●
- Sønderbombede drømme overgiver sig aldrig s. 12 ●
- COKE er dødspatroljens drik s. 14 ● Dansk venstrefløj skraber bunden s. 17 ●
- Debat s. 22 ● Træk tæppet væk s. 24 ●

Unionsvalget

KOMMUNISTISK POLITIK

Nyt fra EU:

EU ophævede onsdag sit omstridte forbud mod genmodificerede fødevarer, da EU-Kommissionen tillod import af bioteknologisk majs.

Afgørelsen er et nederlag for blandt andre Danmark, der lige til det sidste kæmpede imod, at EU-kommissionen skulle godkende den gensplejsede majs Bt-11. Det er den schweiziske kemikoncern Syngenta, der har udviklet majs.

Nyt fra EU:

Det ser ud til, at Danmark vil miste sit faste medlem i EU-Kommissionen - unionens mest centrale organ, der har eneret på at forslå nye love og regler og som styrer EU til daglig.

Under de afsluttende forhandlinger om unionsforfatningen er de fleste andre små lande sprunget fra deres krav om en fast kommissær. Og derfor kan Danmark også blive nødt til at opgive ønsket, hvis hele traktaten skal hænge sammen.

Nyt fra EU:

Danske forbrugere er fra 2010 ikke længere beskyttet af de danske regler om fx telefonsalg, dørsalg og forbrugerkredit. EU's erhvervsministre er blevet enige om et nyt markedsføringsdirektiv, der skal sikre ensartede regler for beskyttelsen af forbrugere i EU.

I praksis er der tale om lempeligere, regler end de som gælder i Danmark i dag.

Nyt fra EU:

EU's forsvarsministre har besluttet at oprette en række militære enheder på 1.500 mand hver som bl.a. skal kunne sættes ind i såkaldte kriseområder rundt om i verden.

Nyt fra EU:

Alt skal privatiseres. EU-kommissionen vil gennemføre total privatisering af offentlig service. Tirsdag i sidste uge offentliggjorde EU-kommissionen en hvidbog om "forsyningspligtigheder", som slår fast, at EU's regler om fri konkurrence i det indre marked skal gælde for alle offentlige serviceydelser uden undtagelse.

EU-kommissionen meddeler, at den vil fremsætte konkrete forslag om "konkurrence-fremmende" tiltag på social- og sundhedsområdet allerede til næste år. Og der kan ventes yderligere tiltag, når EU-forfatningen er på plads. Den åbner nemlig også for handel med uddannelser.

Dette er blot et lille udvalg af nyhederne fra EU i den sidste uges tid. De efterlader ingen tvivl om, hvor Unionen er på vej hen, eller hvem Unionen og den kommende unionsforfatning er til gavn for. For det store flertal af danskere og andre almindelige unionsborgere betyder Unionen forringelser over en bred bank, på alle områder. Fra forbrugerbeskyttelse til løn- og arbejdsforhold, fra miljøbeskyttelse til menneskenes sociale og sundhedsforhold. Unionen er monopolers 'totalprojekt' – et projekt for total privatisering, total profit og – i værste fald – total krig.

Nyliberalismens og markedsøkonomiens totale sejr på hvert eneste område, indbefattet alle elementer af den offentlige sektor (*Var der nogen som sagde 'Kommunalreform'?*). I stedet for demokratisering nye reaktionære skridt indadtil: Unionen opbygges som en politistat. Udadtil forbereder den nye aggressionskrige.

Det er Den europæiske Union i 'Den ny verdensorden'. Unionen der opbygges i 'krigen mod terror'. I samarbejde, men også i konkurrence med USA.

Søndag den 13. juni 2004 er der EU-parlamentsvalg – også i Danmark. Valgkampen har længe været i gang, selvom den ikke er sat på hverken den almindelige politiske dagsorden eller har fået plads i mediernes *prime time*.

Det er ikke utilsigtet: Det kunne være at mere fokus på EU også ville få den udbredte folkelige modstand mod unionsprojektet til at vokse. Nåde unionspolitikkerne og de borgerlige medier ved selvfølgelig, at unionen er på vej i en retning, som det store flertal af danskere ikke ønsker.

For dem, der ikke vil være med i monopolernes Unionsprojekt er valget denne gang nemt: Der er kun en liste, som stiller op på et grundlag, som siger klart fra over for unionen og fastholder, at det bedste for danskerne og Danmark er udtræden af EU. Det er Folkebevægelsen mod EU, liste N.

Derfor: Stem på liste N og dens kandidater søndag den 13. juni.

Redaktionen den 19. maj 2004

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik

c/o Oktober Forlag
Ved Sønderport 18
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og fredag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 175 kr.

År (26 nr.) 300 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 28. maj 2004

Skandaler til højre og venstre

Den nu så stærkt kritiserede oberstløjtnant Poul Dahl er en god venstremand - og ikke bare almindelig venstremand: Han er formand for Venstres forsvars- og sikkerhedsudvalg i Viborg Amt og medlem af Venstres landsdækkende forsvars- og sikkerhedspolitiske udvalg, der rådgiver blandt andre forsvarsministeren, partifællen Søren Gade.

Den uheldige oberstløjtnant, der blev forflyttet efter sit torturforsvar på TV, står i dag som syndebuk - men i realiteten gentog han blot, hvad Venstres tdl. formand Uffe Ellemann-Jensen sagde i Information for nogle måneder siden, da han erklærede, at terrorkrigen krævede brud på retsprincipper:

- I dag er vi nødt til i en periode at gå på kompromis med disse værdier for at kunne forsvare dem. I givne situationer må vi bryde nogle af de regler, vi ellers værner om.

- Der er tilfælde, hvor vi må have forståelse for, at der er behov for at indsamle oplysninger fra en mistænkt terrorist på en anden måde end i byretten, hvor en dygtig forsvarsadvokat hurtigt kan sikre en løsladelse.

Der er ingen grund til at antage, at den nuværende partiformand og statsminister Anders Fogh Rasmussen skulle være uenig med sin forgænger. Han har i al fald på intet tidspunkt taget afstand fra Uffe Ellemanns torturanbefaling.

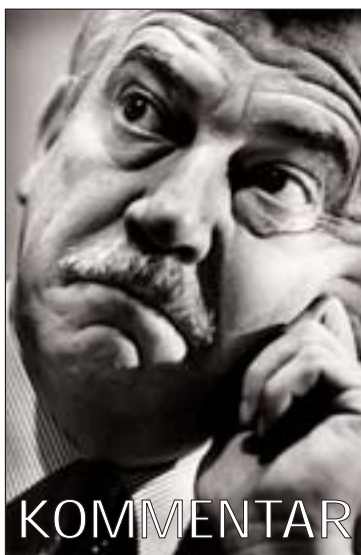
Tværtimod: Ifølge generalsekretær Jørgen Poulsen, Dansk Røde Kors, **modtog organisationen den 7. januar 2003 et brev fra Anders Fogh**, hvori manden på regeringens vegne fastslår, at Genèvekonventionen ikke fuldt ud kan bruges, når det gælder kampen mod 'den internationale terrorisme'.

Venstres forsvarsordfører Ulrik Kragh bekræfter, at det stadig er regeringens holdning.

Statsministeren har - ligesom det danske militær - haft travlt med at dække over krigskoalitionens forbrydelser i Irak, Afghanistan, Guantana-

mo ... - og over Israels krigsforbrydelser mod palæstinenserne.

Den 4. maj i år fortalte han folketinget, at regeringen intet kendte til tortur i Irak. Det var løgn. Dagen efter måtte han i folketinget indrømme, at både udenrigsministeriet og forsvarsministeriet havde modtaget Amnesty Internationals rapporter om tortur i Irak allerede i september 2003. Amnesty havde nemlig valgt at offentliggøre rapporter og breve med opfordringer til den danske regering om at undersøge torturanklagerne.

Ofringen af Dahl er af samme karakter som de amerikanske 'retssager' mod de soldater, der udførte den barbariske tortur i Abu Graib-fængslet: Der sparkes nedad for at frikende den ansvarlige top. Det var Rumsfeld og Bush, der godkendte torturmetoderne, som de 'ansatte på gulvet' blev instrueret i af efterretningsofficerer fra CIA.

Fogh er selvfølgelig kriminelt uvidende - og uskyldig, i hvad som helst. Og Venstre og regeringen fordømmer tortur. Det er klart!

'Kriminel uvidenhed' kan oppositionen i folketinget derimod ikke beskyldes for. Den ved at USA's krig mod Afghanistan og dets såkaldte 'krig mod terror' krænker international ret og føres i strid med alle konventioner. Den ved at Irak-krigen og besættelsen

fra første færd var en aggressionskrig, en kolonikrig om olie og magt, i strid med folkeretten. En krigsforbrydelse, en forbrydelse mod menneskeheden, fra først til sidst.

Alligevel støtter Socialdemokraterne og De radikale krigen mod terror og besættelsen af Afghanistan. Alligevel vil dette 'regeringsalternativ' stemme for at forlænge de danske troppers ulovlige deltagelse i besættelsen af Irak med et halvt år - i stedet for at kræve dem hjem med det samme og at krigskoalitionen trækker sig ud.

Det er ikke uvidenhed. Det er kriminelt hykleri og kriminel kynisme.

Meningsmålinger viser, at selv om den danske krigsmodstand er udbredt, så er danskerne det land i Europa, hvor støtten til besættelsen af Irak er størst. I de øvrige lande er der et massivt flertal imod den.

Forklaringen på den danske misere er især denne cocktail af (kriminelt) uvidenhed, hykleri og kynisme.

Med de fortsatte afsløringer af krigskoalitionens forbrydelser står Foghs krigsforbryderregering så svagt og sårbart som ingensinde før. Åben for at kunne væltes i et stormløb fra anti-krigsbevægelsen og andre progressive kræfter. Derfor leder den desperat efter afledninger. Og den kan altid trække muslimer op af hatten. Nu hedder afledningsmanøvren Hizb ut-Tahrir.

Venstres Ungdom kalder til **demonstration mod 'fundamentalisme'**. Og de to partier i folketinget, der har været imod Irak-krigen og vil have de danske tropper hjem, SF og Enhedslisten er med! Venstres Ungdom, Dansk Folkeparti, socialdemokraten Karen Jespersen og liste Ø, SUF og SFU hylede i kor foran Nørrebrohallen imod den fundamentalistiske muslimske trussel.

SFs og Enhedslistens dumhed grænser til forbrydelse. Og dumheden har navn: Den kaldes opportunistisk reformisme.

Dansk militarisme: Poul Dahl - officer, torturpropagandist

Mens billeder af tortur og ydmygelse af irakiske fanger i amerikansk og britisk varetægt stadig ryster verden, er en dansk officer trådt frem for at forsvare brugen af tortur.

Indtil nu har den danske hær opretholdt en nærmest pinlig tavshed om den udbredte brug af fysisk pressio, seksual ydmygelse, voldtægt, invalidering og drab på fanger. Da der fremkom eksempler på britiske soldaters tortur af irakere rykkede presseofficererne for de danske besættelsestropper i Irak ud med erklæringer til støtte for deres kolleger: De havde aldrig bemærket noget galt, og briterne behandlede fangerne efter internationale konventioner.

Så kom det frem, at to danske sygehjælpere fra Garderhusarregimentets spejdereskadron på Almegårds Kaserne havde overværet en irakers død som følge af britisk tortur på et britisk militærhospital – allerede i september sidste år. I otte måneder fortav militæret sin viden. Den kom først frem, da hele tortursagen eksploderede.

Det danske militærs holdning har altid været, at tale er sølv, men tavshed er guld. Hvad offentligheden ikke ved, har den heller ikke ondt af.

Og informationer om krigens og besættelsens virkelighed risikerer at give skrammer i lakken på det omhyggeligt plejede image af de danske soldater som spejderdreng, der hjælper taknemmelige civile i de besatte lande med alt fra genopbygning til demokratisk lektiehjælp.

Efterhånden er det ved at gå op for den danske offentlighed, at de danske besættelsestropper slår, sparker og skyder på civile irakere.

Poul Dahl – torturpropagandist

Dansk militær har også sine egne tortureksperter og tilhængere af brugen af tortur.

Poul Dahl

En af dem stod frem i DR's Søndagsavisen (16.05.04) for at forsvare denne udbredte civilisatoriske praksis i Irak og i andre lande som en del af 'krigen mod terror'.

Mandens navn er Poul Dahl, oberstløjtnant og nuværende chef for Prinsens Livregiment.

Tortur er "meget beklageligt, men desværre nødvendigt", betroede oberstløjtnanten seerne som kommentar til billederne af amerikanske soldater, der udøver tortur mod irakiske krigsfanger.

Torturen skal bare holdes hemmelig. Den skal ikke komme til offentlighedens kendskab:

- Man har ikke fra ledelsens side gjort sin informationsmanagement ordentligt. Det er helt klart, at det her ikke egner sig til det offentlige forum. Vi kan ikke lide at se folk blive fornedret eller pint og plaget. Men hvis det sker, at samfundet – eller dem, der har ansvaret – tager den slags metoder i brug, så skal det ikke ud i det offentlige rum, erklærede Poul Dahl.

I international tjeneste: Irakiske anekdoter

Poul Dahl ved hvad han taler om. Som amerikansk uddannet tidligere chef for specialstyrkerne i Jægerkorpset (af to omgange: fire måneder i 1989 samt perioden 1990-1993) kender han alt til moderne krigsteknikker. Han er velbevandret i CIA's manualer i moderne forhørsmetoder.

Han har også konkret erfaring. Han

er nemlig tidligere leder af FN's vagtkorps i det nordlige Irak.

Sidste år kunne 'Forsvarets Oplysnings- og velfærdstjeneste' (FOV) i sit nyhedsbrev rapportere om en utilfreds Poul Dahl, der på Karup-egnen holdt øvelser mod en fjende, der ikke eksisterede mere.

Dengang krydrede Poul Dahl sin utilfredshed med anekdoter fra Irak:

- Øvelsen giver nogle muligheder for at indøve en række procedurer, men ellers ligner den ikke noget af det, vi kommer til at stå over for i virkeligheden i 2003, sagde han, og fortsatte:

- Dansk forsvar kommer ikke til at kæmpe denne her type krig mere hjemme i Danmark – det er der jo ingen, der tror på. Hvis vi skal ud og kæmpe en krig ude i det store udland, så kan vi jo f.eks. se, hvordan det er foregået nede i Irak. Der så vi ikke den afgørende krig.

- Da solen stod op om morgenen i Irak og styrkerne rykkede frem, så vi en masse rygende køretøjer og nedkæmpede fjender. Det var foregået om natten fra luften fra de amerikanske C-130 Spectre – dem med 105 mm og 40 mm kanoner. De ligger oppe i 31.000 fods højde og kan ramme et frimærke.

- Jeg har set, hvordan det foregår. Jeg så det fra 18.000 fods højde – 6 km – hvor de kiggede ned på en fem-mands patrulje, jeg havde dernede. De sagde til mig: "You said you had five guys. We see eight guys." Så tog jeg forbindelse til patruljen og sagde: "Ræk højre hånd i vejret." "Okay," sagde de, "we see your five guys. We will take out the other tree". Hvordan tror du så, et køretøj har det?"

Hvordan dette foregår, er siden blevet illustreret af levende billeder, jf. tv-billede af amerikanske helikopterdrab i Irak (se f.eks. på DR Online), som er blevet offentliggjort sidste måned.

Fremtidens angrebsstyrke: Militarisering af humanitære funktioner

Danmark og torturen

Oberstløjtnanten er også en højt respekteret og meget ivrig deltager i debatten om fremtidens danske militær.

Som overbevist tilhænger af de amerikanske militærdoktriner og tesen om, at dansk militær skal være i forreste linje, hvor den store allierede kalder, foreslår han en total omlægning af hæren til et imperialistisk angrebsinstrument.

Som det i øjeblikket sker i det amerikanskstyrede Afghanistan, skal militæret stå for den hidtidige 'civile' nødhjælps- og humanitære indsats.

Til B.T. gav Poul Dahl i januar i år en ultrakort version af sine tanker for fremtidens danske angrebshær:

- Vi har ikke brug for et "forsvar" af landet, men derimod en humanitær brigade, som vi kan sende til verdens brændpunkter. Det er forkert, at vi stadig grunduddanner folk til de opgaver, der lå under den kolde krig. Når vi så sender folk ud i verden, giver vi dem en missionsuddannelse ovenpå. Det skal vendes om, så vi fra starten uddanner folk til de opgaver, som de skal løse.

På en 'forsvarspolitisk konference' på Kastellet i september 2003, organiseret af Det Radikale Venstre (som betragter sig som landets mest 'forsvarsvenlige' parti), gav Poul Dahl en mere uddybet fremstilling af sine ideer, der gengives således i FOV's Nyhedsbrev:

"Konferencens mest radikale tanker blev leveret af den tidligere chef for Jægerkorpset, oberstløjtnant Poul Dahl, der både præsenterede en alternativ model for fremtidens forsvar og kritiserede Forsvarskommandoens udspil for at tage udgangspunkt i forsvarets eksisterende kapaciteter i stedet for at se på, hvad der er behov for.

Efter Poul Dahls opfattelse bør en kommende reform af imidlertid munde ud i et forsvar, der adskiller sig langt mere fra det nuværende, end Forsvarskommandoens lægger op til. Poul Dahl ønsker at nedlægge de tre operationelle kommandoer og vil i stedet have oprettet henholdsvis en national og en international kommando, med en fælles støttestruktur og en fælles overkommando.

Det nationale forsvar kan efter Poul Dahls opfattelse varetages af politiet, hjemmeværnet og specialstyrkerne, og der er således ikke behov for at uddan-

Iraker torteret til døde i amerikansk varetægt

ne værnepligtige som forsvarets bidrag til totalforsvaret. Danmark har heller ikke behov for tunge våbensystemer, og eksempelvis F-16-flyene har efter Poul Dahls opfattelse ikke længere nogen berettigelse i det danske forsvar.

Kernen i Poul Dahls forslag er dog, at Danmark bør oprette en humanitær indsatsbrigade. Den skal kunne sættes ind efter en konflikt for at sikre en situation, hvor de, der har behov for at få hjælp, kan modtage hjælpen, og de, der skal give hjælpen, har mulighed for det, således at genopbygningen kan komme i gang. Brigaden skal derfor være meget bredt sammensat og den behøver efter Poul Dahls opfattelse derfor heller ikke nødvendigvis være organiseret som en del af forsvaret."

På konferencen blev han imødegået af kommandørkaptajn Torben Ørting Jørgensen, der er chef for policy-sektionen i Forsvarskommandoens udviklingsafdeling. Han slog i en kommentar fast, at Forsvarskommandoens har taget udgangspunkt i, hvad det er for evner, forsvaret bør have, hvis det skal kunne imødekomme politikernes ønsker, og at de forslag om både styrker og strukturer, der indgår i oplægget, afspejler det udgangspunkt og ikke et ønske om at bevare eksisterende enheder, kapaciteter eller strukturer.

I et indlæg på Forsvarskommandoens hjemmeside skriver Torben Ørting Jørgensen:

- Målet fra forsvarets side er ikke at gå på strandhugst i de opgaver, der på glimrende, kompetent og økonomisk vis løftes af ngo'er, Røde Kors og andre humanitære organisationer. Jeg deler derfor ikke de synspunkter, som bl.a. fremsættes af oberstløjtnant Poul Dahl, hvor der lægges op til en "militærisering" af dette område.

Regeringen er – med støtte fra De Radi-

kale og Socialdemokratiet – allerede langt fremme med militarisering af nødhjælpen, under de humanitære organisationers protest.

Bevidst torturfremstød

Det er indlysende at Poul Dahls tv-forsvar af brugen af tortur ikke er en isole-ret svipser, men et udtryk for en udbredt holdning i det danske militær, ikke mindst i specialstyrkerne og indsatsstyrkerne i Irak og Afghanistan. Det lægger oberstløjtnanten heller ikke skjul på.

Hans udtalelser afspejler også, at brugen af tortur er en gammelkendt, langvarig praksis, som anvendes af de amerikanske, britiske og andre imperialistiske hære.

Det rejser selvfølgelig spørgsmålet: Hvad med den danske? Skal vi blive

STOP

BESÆTTELSEN AF IRAK!

TRÆK DE DANSKE TROPPER HJEM NU!

DEMONSTRATION

Lørdag den 19. maj

København:

Fra USA's ambassade kl. 12

Odense:

Ved Magasin/Flakhaven kl. 12

STOP BESÆTTELSEN AF IRAK

DEMONSTRATION

LØRDAG DEN 29. MAJ KL.12

Ved Magasin/Flakhaven - Odense

STOP FOR TORTUR OG YDMYGELSE

Talere:
Bl.a.
Peter Kofod
"Conspiracy"
Omar Bahir
Iraker
Omar Sibi
Palæstriner

Med
Et minuts
stilbede
markering

TRÆK DE DANSKE TROPPER HJEM NU!

ARRANGØR: NEJ TIL KRIG - ODENSE

ved med at tro på dets officielle spejder-image, hvor kronprinsen i eventyrlandet er uddannet i Poul Dahls jægerkorps til at lede blinde irakiske husmødre over gaden med børnene som ællinger på snor?

Poul Dahl har altid været kendt for, at han ønskede mere åbenhed om militæret – også om Jægerkorpsset. Det er ikke noget tilfælde, at han stillede op for at forsvare torturen.

Han vil have, at den skal accepteres i princippet – mens de brutale detaljer og de barske fotos skal vedblive med at være velbevarede militære hemmeligheder, som offentligheden ikke har godt af at kende til.

Hvad specialstyrkerne – Jægerkorpsset og Frømandskorpset – konkret laver, skal imidlertid forblive skjult.

Også specialstyrkernes 'mission' forlænges i Irak af et bredt flertal.

Dansk militarisme

Poul Dahls udtalelser har vakt et ramaskrig. Det er slemt nok, at han forsvare tortur. Men at han samtidig nedbryder det danske militærs 'korrekte' og 'humanitære' image, er næsten ikke til at bære for skønmalerne af dansk militær.

De har umiddelbart sat militæret, den ny forsvarsminister og regeringen under fornyet pres.

Amnesty Internationals generalsekretær Lars Normann Jørgensen erklærer:

- Regeringen har ansvar for, at holdninger som dem, oberstløjtnant Poul Dahl er fremkommet med, ikke tolereres i det danske forsvar. Poul Dahl har i DR's Søndagsmagasinet givet udtryk for, at det er nødvendigt at ty til tortur i visse situationer. Det at acceptere ulovligheder som nødvendige er i sig selv et problem. Men samtidig er denne accept generelt en af de væsentligste årsager til, at tortur finder sted. Regeringen kan ikke overlade til forsvaret selv at sikre dette, men må i overensstemmelse med de mange internationale konventioner, som utvetydigt udelukker brug af tortur, påtage sig ansvaret.

Lars Normann Jørgensen tilføjer:

- Sagen aktualiserer desuden behovet for at få indskrevet konventionen mod tortur i den danske straffelov, så

det entydigt ville fremgå, at en anbefaling af tortur er en opfordring til at begå forbrydelser.

Mon det vil forhindre en udvikling mod tider, hvor tortur bliver så dansk og udbredt i militæret som rødgrød med fløde?

Nok så mange menneskerettigheds erklæringer og konventioner nedfældet på papir vil ikke hindre den stadig større og stadig bredere accepterede brug af tortur i sig selv. Højest lægge en lille dæmper på den.

Torturen, bruddene på menneskerettighederne og krigsforbrydelserne kommer fra selve karakteren af de imperialistiske hære, som er redskaber for undertrykkelse og udplynning af andre lande og folk – og i sidste ende også af befolkningerne i de imperialistiske lande selv. Fordi selve deres formål er røveri, er det nødvendigt, at de indekseres i en chauvinistisk, imperialistisk og racistisk ånd, der dehumaniserer og nedværdiger de erobrede landes befolkninger som 'undermennesker'.

Denne ånd – og den dertil hørende praksis baseret på de mest avancerede tekniske og nyeste militærvidenskabelige og militærpsykologiske redskaber – giver ekko i fangernes mere eller mindre kvalte skrig i fængsler og lejre i Irak, Afghanistan, på Guantanamo og talløse andre steder verden over.

Dansk militarisme er ikke anderledes.

Der skal en helt anden slags modstand til for at stoppe barbariets bødler.

Når Frederik skal giftes, hænger han en sabel om livet. Et instrument, der er beregnet til at skære hovedet af folk med. I vores samfund ligger der en indre logik i, at magtens mænd klæder sig ud som mordere.

Der sad han så, oberst Poul Dahl fra Prinsens Livregiment og talte så jysk og tilforladeligt i Søndagsmagasinet på DR1, at man måtte ruske op i sig selv for at høre, hvad han faktisk sagde. Jo, det var da beklageligt, når der blev brugt tortur. Men somme tider kunne det jo være nødvendigt. Hvis man nu havde fat i en mand, der var mistænkt for terrorisme, og han nægtede at sige noget. Og så lod man ham smutte, og ugen efter blev hundreder af mennesker dræbt ved en eksplosion i det Kongelige Teater, og det kunne man have forhindre, hvis man havde lagt lidt mere pres på ham terroristen. Mon så ikke folk ville sige, at man nok skulle have brugt lidt hårdere metoder under forhøret, selv om det så også var det, man kaldte for tortur?

Nu var der så kommet billeder frem af de metoder, amerikanerne brugte over for de indsatte i de irakiske fængsler. Og metoderne havde den danske oberst ikke noget mod. De var nødvendige, for terroristerne overholder jo ikke Genève-konventionen, så det kan vi heller ikke gøre. Men det at billederne var kommet frem, det viste, at ledelsen havde svigtet sit "informations-management", for det var jo helt klart, at den slags oplysninger ikke "egnede sig til det offentlige rum". Der var visse ting, der måtte holdes hemmelige. Derfor havde vi også i Danmark et kontroludvalg, der skulle se på efterretningstjenesterne. For kontroludvalget er efter oberstens opfattelse ikke en lup på det, der foregår i PET og FET, men en slags kloakdæksel, der skal forhindre, at den gærende råddenskab i kældrene siver op i det offentlige rum.

Så langt er vi kommet. Så kort har S vejen været tilbage til middelalderen. Krigen mod terrorisme er et særtilfælde, siger måske oberst Dahl. Men er den det? Hvad nu, hvis politiet har taget en mand, der måske har begået et fryg-

B7

Torturkældrene under slottet

Arne Herløv Petersen

teligt seksualmord på en lille pige? Der sidder han og nægter hårdnakket, og man har ingen beviser. Hvis man så slipper ham, og det var ham, der gjorde det, risikerer man så ikke, han går ud og myrder endnu en lille pige? Skulle man så ikke hellere have givet ham tommeskruerne på? Og hvad nu, hvis man har fået fat i en narkohaj, der bare ikke vil fortælle, hvor han har gemt varerne? Risikerer man ikke, at hundreder af mennesker bliver fanget ind i afhængighed eller dør af overdosis, hvis pusheren går fri? Er det så ikke bedre at hive neglene af ham for at få ham til at tale? Når forbryderen ikke overholder loven, hvorfor skulle vi så gøre det?

Og hvad nu, hvis man virkelig oprigtigt mener, at en gammel kone står i ledtog med Satan? Hvis hun ikke vil tilstå, så er hendes evige sjæl fortabt. Men strækker man hende på pinebænken og brænder hende på bål, når hun tilstår, så bliver hun måske frelst – og har man så ikke gjort hende en tjeneste?

I 1764 udgav den italienske retslærde Cesare Beccaria skriftet "Om forbrydelser og straffe", hvori han fordømmer anvendelsen af dødsstraf og tortur som barbariske straffemetoder, der ikke sømmer sig for det oplyste attende århundrede. Beccarias essay fik enorm indflydelse i samtiden. Inden 1786 var dødsstraffen praktisk talt afskaffet i Italien, og Beccarias skrift blev rost i høje toner af Katharina den anden af Rusland, Maria Theresa af Østrig-Ungarn, af filosofen Voltaire og af Thomas Jefferson og John Adams, der få år efter fik et forbud mod grusomme og uretfærdige straffe med i tillægsartiklerne til den amerikanske forfatning.

Beccaria gør blandt andet opmærksom på, at tortur angiveligt anvendes for

at fremtvinge sandheden. Men smerterne får folk til at tilstå selv forbrydelser, de ikke har begået, så derfor "vil selve de midler, der anvendes til at skelne mellem uskyldige og skyldige på den mest effektive måde ødelægge enhver forskel mellem dem". Beccaria peger videre på, at det store flertal af mennesker er lovlige, og at sandsynligheden derfor taler for, at man ved anvendelse af tortur vil ramme flere uskyldige end skyldige.

Ikke uden grund har man kaldt det attende århundrede for oplysningstiden. Mennesker som oberst Dahl viser, at vejen fra oplysning og tilbage til for mørkelsen er forfærdende kort.

I samme udsendelse som oberst Dahl optrådte den tidligere jægersoldat Carsten Mørk, der sagde, at billederne fra amerikanernes torturkamre i Irak ikke kom bag på ham. Som gammel jægersoldat havde han været på uddannelse i USA og stiftet bekendtskab med alle metoderne. Det eneste, der var nyt for ham, var, at man i Irak havde pudset hunde på fangerne. Den metode havde Mørk godt nok ikke prøvet.

I begyndelsen af Søndagsmagasinet lovede værten, Morten Løkkegaard, at magasinet ville blive absolut "bryllupsfrit". Men jægersoldaten Mørk fremmanede pludselig billedet af kronprinsessen i Vor Frue Kirke.

Der stod han, så blød og nuttet som en hundehvalp, og blev gift med sit hjertes udkårne. Men hvordan var det nu? Han havde jo ligesom Mørk gennemgået en uddannelse som jægersoldat. Var han også blevet oplært i tortur, eller var det et af de specialer, man var gået let hen over i hans tilfælde?

Og hvad tog han på, da han skulle giftes? Jamen selvfølgelig da en søofficersuniform med paradesabel dinglende fra bæltet. Det var den rette påklædning for ham, når han stod der foran repræsentanten for en religion, hvis fornemste symbol er korset – et romersk torturinstrument. Og så man ud over kirkerummet, så lynede og glimtede det fra alle militæruniformerne. Brudgommens far er en habil lyriker og efter sigende en udmærket pia-

nist. Der er ikke noget som helst krigersk over hans fremtoning, men i dagens anledning var også han forklædt som soldat og havde presset sig ind i en søofficersuniform. Og rundt om blandt gæsterne så man alle slags epauletter, sovsekander med og uden uldtrævler og med og uden fjerduiske, guldknapper og tresser.

Hvad er det så, man fejrer, når man trækker i uniform? Et mordhåndværk, selvfølgelig. Man kunne for den sags skyld lige så godt have taget stivede slagterforklæder på. Når Frederik skal giftes, hænger han en sabel om livet. Et instrument, der er beregnet til at skære hovedet af folk med.

Kunne man forestille sig et samfund, der byggede på andre værdier? Så folk, der rigtig skulle være fine, for eksempel trak i lægekittler med forgyldte stetoskoper? Eller tog digterens slængkappe om skuldrene, trak i malerens kittel eller viste sig frem som videnskabsmænd, der udvider grænserne for vor viden, som murere, der bygger solide huse, eller som skraldemænd, der skaber rene og ryddelige forhold omkring os ved at fjerne affald og skrammel? Kunne man tænke sig en verden, hvor Frederik skiftede sablen ud med en pensel eller en murske?

Ja, det kunne man nok forestille sig. Men kun hvis det var et ganske andet samfund, vi havde med at gøre. I vores samfund ligger der en indre logik i, at magtens mænd klæder sig ud som mordere.

Oberst Dahl får nu på puklen, også af de borgerlige, for sine udtalelser. Men hans virkelige synd er, at han har sagt det, mange af dem mener. Han har, med sine egne ord, kludret i det med sin informations-management. Der er visse ting, der ikke skal siges offentligt.

At samfundet bygger på vold – at de kongelige historisk set ikke har deres position i kraft af deres dygtighed, men i kraft af rå magt – det kan man kokettere med ved at klæde sig ud i militæruniformer til et bryllup.

Men at magtens håndhævere bruger middelalderlige metoder – at der er torturkældre under slottet – det skal vi ikke sige højt.

17. maj 2004

Arbejdspladser overgår til jobtræning

*Stenvad centret Nørre Djurs:
Politikere drøfter aktivering*

På kun tre år er udviklingen af uordnede arbejdspladser i kommunerne steget med 30 pct. Med ekstraordinære arbejdspladser menes job, som er offentligt støttet. I nogle tilfælde opnår de ansatte med kommunens støtte arbejde på overenskomstmæssige vilkår – i andre tilfælde ikke. Hvad der gælder for begge slags ansættelser, er, at de ikke genoptjener dagpengereetten. Det vil sige, at de efter afviklet ansættelse havner i den stadig udsigtsløse tilværelse i arbejdsløshedskøen, hvor de efter senest fire års arbejdsløshed ender som kontanthjælpsmodtagere.

Konsekvensen af dette er ikke bare

en nedsættelse af overførselsindkomsten, men samtidig en fortsættelse af kravet om aktivering. I dette tilfælde til en aflønning, der svarer til bistand.

Fagforbundet SiD har netop offentliggjort, at antallet af ordinære SiD'ere og gartnere i kommunerne er faldet fra 15.400 i 1998 til 13.700 i 2003. Samtidig er antallet af job med løntilskud inden for samme kategori steget fra 1.000 i 1998 til næsten 2.200 i 2003.

Forbundet har således fat i en lang ende, når det peger på, at kommunerne benytter sig af en kassetænkning, der gavner kommuneøkonomien på bekostning af de arbejdsløse og de mange ansatte, der af samme årsag er truet af kommende arbejdsløshed.

Det er ikke kun kommunerne, der benytter sig af denne form for kassetænkning. Staten har gjort det i årtier. For staten har det haft en dobbeltsidet fordel. Staten har ikke blot kunnet reducere den almindelige lønudgift derved, men siden også overdraget kommunen udgifterne til kontanthjælp.

SiD bebrejder regeringen for at se

*Stenvad centret Nørre Djurs:
Kommunale chefer drøfter aktivering*

passivt til, mens denne udvikling fortsætter. SiD glemmer til gengæld, at det var Nyrup-regeringen, der i 1993 indførte den arbejdsmarkedsreform, der fratog de arbejdsløse genoptjeningsretten ved "støttet" arbejde, hvilket netop er årsagen til, at det kan betale sig for kommunerne at benytte sig af kassetænkningen.

Den samme mangel på ret til at genoptjene retten til dagpenge ramte titusinder af arbejdsløse, som samtidig fik reduceret deres dagpengeperiode fra syv til fire år.

-gri

Snyd i lønudbetalinger

Systemet "Ny løn" har bortset fra enkelte ledergrupper kun givet anledning til utilfredshed blandt de offentligt ansatte. I sidste uge kom det tillige frem, at systemet har medført en total uoverskuelig lønseddel, hvilket har bevirket, at blandt andre sygeplejersker ikke har været i stand til at tjekke deres løn. Efter fem år har flere fundet ud af, at de er blevet snydt for sekscifrede beløb.

Dansk Sygeplejeråd (DSR) har fundet fejlene og idømmer amter og kommunerne rod i lønudbetalingerne. Det er værst i sundhedssektoren og på skoleområdet, fastslår DSR, der mener, at Ny Løn bærer en stor del af ansvaret for problemerne:

- Så er det penge ud af lommen på sygeplejerskerne. Det er jo dybt urimeligt. Jeg tror, at rigtig mange sygeplejersker går glip af rigtig mange penge,

udtaler Connie Kruckow fra Dansk Sygeplejeråd. DSR mener, at det offentlige "snyder på vægten", idet mange ansatte ikke tjekker deres lønanciennitet ved lønudbetalingerne. Fejlene består typisk i, at medarbejderne enten er placeret på forkerte løntrin eller ikke får de tillæg, de skal have. Ofte handler det om få hundrede kroner om måneden, men bliver fejlen ikke opdaget, løber det op i mange tusinde kroner over årene.

DSR drager en meget naturlig og populær konsekvens:

- Derfor er et af DSR's krav til OK-05, at Ny Løn bliver afviklet og erstattet af et mere enkelt lønsystem, som er til at gennemskue.

Ny Løn har ved dets indførelse været upopulært hos stort set samtlige offentligt ansatte. Det var da heller ikke de ansatte, der krævede det tidligere

almindelige anciennitetssystem ændret. Deres egne forbundsledere hånede derimod medlemmerne for ikke at kunne se fordelene ved systemet, da de forhandlede det ind i overenskomsterne i starten af 90'erne. Siden har det været genstand for uro ved hver eneste overenskomstforhandling lige siden. Sygeplejerskerne har været den hårde kerne, når det gjaldt utilfredsheden med Ny Løn, hvorfor DSR sidste år brød forhandlingsfællesskabet i KTO.

-gri

Fagbevægelsens politiske alternativ

Tiden nærmer sig for et opgør med VK-regeringen, vurderer et nyligt afholdt landsmøde for ufaglærte bygningsarbejdere i Danmark. Der blæses til offensiv, der skal vælte den borgerlige regering for at danne basis for en såkaldt "arbejderregering" repræsenteret af partierne Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten.

I den forløbne weekend fastslog et landsmøde for SiD's bygningsarbejdere, at kampformen for at vælte regeringen er for opadgående:

- *Skal kampen vindes, kræver det imidlertid samarbejde mellem fagbevægelsen og Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten, uanset hvor man står politisk*, udtrykte formanden for Byggefagenes Samvirke, TIB's formand i København, Anders Olesen, som også er en central skikkelse i initiativet *Fagligt Ansvar*.

- *Det er ikke nok at bekæmpe den borgerlige regering og få den væltet. Det er også nødvendigt at diskutere en ny politik, og at vi stiller faglige krav til en ny politik, som en fremtidig socialdemokratisk ledet regering skal føre*, sagde han.

Den socialdemokratiske næstformand i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg Bjarne Laustsen deltog også på mødet. Han var godt klar over, at den tidligere socialdemokratiske regering havde deres egne lig i lasten, hvilket han henstillede til, at man glemte:

- *Det er vigtigt, at vi lægger socialdemokratiets indgreb i efterlønsordningen bag os og i stedet ser fremad*, sagde han og appellerede til en opslutning bag en ny socialdemokratisk ledet regering.

Han gav udtryk for håb om, at de mange SiD-medlemmer og andre i LO-familien, der svigtede arbejderpartierne i 2001, vender tilbage igen, efter at de har oplevet, at VK-regeringen har svigtet dem.

Fagligt Ansvar har derfor taget initiativ til at samle hele fagbevægelsen og de tre venstrefløjpartier til samarbejde.

Der indkaldes til en storstilet fælles-

Anders Olesen

konference 28. august, hvor det er tanken, at parterne kommer med et samlet bud på en række politikområder, som er af afgørende betydning for almindelige danske lønmodtagere.

Det er efterfølgende håbet at nå uden for snævre cirkler af tillidsfolk og ud til de mange lønmodtagere, som ved valget i 2001 valgte at stemme borgerligt.

Det faglige initiativ *Fagligt Ansvar* har imidlertid allerede lagt alle kræfter i at udvikle en ny politik, som er kravene til en kommende arbejderregering, hvilket der er blevet brugt to år på. Kravene blev fastlagt på en konference i sensommeren sidste år. Det er derfor vanskeligt at se fornuften i at sammenkalde til endnu en konference, hvor det eneste nye er, at "arbejderpartierne" også er inviteret. Svaret skal måske findes i, at man afventer folketingsvalget senest i efteråret 2005, hvorfor arbejderne må leve med den åbent borgerlige regering, dens politik og konsekvenser for levevilkår indtil da.

Der har været og er fortsat masser af grund til at blæse til synlig modstand mod den førte politik. *Fagligt Ansvar* har blot ikke opfattet det som formålstjenligt. Spørgsmålet stiller sig, hvorvidt en kommende forhåbning om en ny socialdemokratisk ledet regering vil imødekomme arbejdernes reelle krav og behov.

Forhandlinger på Carlsberg

Efter en uges strejke genoptog 120 ansatte på Carlsbergbryggerierne i Valby arbejdet forrige mandag. I sidste uge er der så blevet forhandlet om ledelsens nedskæringsplaner, der ikke bare går ud på at rationalisere, men også forøge tempoet for de resterende.

- *Nu må vi se, om de har forstået budskabet*, udtaler tillidsrepræsentant Kurt Christensen, der har deltaget i forhandlingerne.

Der er endnu ikke opnået en forhandlingsløsning.

Job i kloakker

Det er ikke kun bygninger og vejnettet, der trænger til at blive vedligeholdt og renoveret. En ny undersøgelse viser, at der er behov for renovering af landets nedslidte kloaknet, hvilket kan afstedkomme tusindvis af arbejdspladser – ikke mindst til ufaglærte, som er hårdt ramt af arbejdsløshed. Arbejdet venter blot på at blive udført; men politikerne tøver.

Det er nemlig op til de kommunale byråd at sikre, at kloakkerne bliver renoveret, hvilket skulle ske ved en aftale indgået helt tilbage i 1994.

- Min kæft har ingen holdeplads

Turistchauffør Nis Hjort ventede på linje med sine kollegaer på en opringning fra sin arbejdsgiver, da forårssæsonen for turismen startede her til foråret på Bornholm. Det var ganske naturligt, da han havde den længste anciennitet.

Han fik bare aldrig en henvendelse. Da han selv henvendte sig, var beskeden, at han var uønsket, idet han havde tilladt sig den frihed at skrive et indlæg til sit fagblad, hvor han kritiserede, at han var blevet sendt på kursus i Jylland på trods af, at der ligger en AMU-skole på Bornholm. Indlægget blev senere omtalt i Bornholms Tidende.

- *Der er jo ikke noget at gøre ved, at jeg ikke kan holde min kæft*, udtalte Nis, som tilsyneladende ikke har tænkt sig at opgive sin demokratiske ret.

Savage Rose LIVE: Den himmelske magi på jorden

Are You Ready?

Howling (Born Wild)
Bag De Funklende Stjerner
War
Revival Day
Where Have All The Flowers Gone
Wild Child
Precious Love
Stop The Crazy Man
Ain't My Baby Beautiful
Shaman
The Joker
Black Angel
Thank You

*Are You Ready?
er Savage Roses første
live-CD nogensinde.
Det er et brag af en
hjemmekoncert.*

Atmosfæren: elektrisk, de første umiskendelige akkorder slås an, Annisette er i gang med at plukke himlen ned på jorden, Savage Rose er på scenen, LIVE, revolutionær romantik, mage-løst magisk.

Hundretdusinder har oplevet fortryl- lelsen ved dette band, der i mere end 35 år har vandret barfodet rundt overalt på kloden, blandt de underste, og tolket deres håb, længsel, drømme, smerter og kamp.

Magiske øjeblikke, der skabes af samværet, af sjælenes forening, af udvidelsen af rummet til et fællesskab af vilje, kraft og livsglæde.

Savage Rose er ofte blevet kaldt Danmarks bedste live-band. Sangene fødes i studiet, som Annisette sagde forleden i Go'morgen Danmark – men det er først når de når deres bestem- melse, når de deles med andre, med 'publikum', at de folder sig helt ud.

Hvorfor så ikke bare udgive koncer-terne? Fordi det kun kan blive en afglans, en dokumentation af magien, ikke en genskabelse af det.

Det er derfor ARE YOU READY? - den første LIVE-CD med roserne nogensinde - først kommer nu – som det 20. værk i rækken af Savage Rose-CD'er.

Selvom langt det meste af materialet har været indspillet før, i studieudgaver, er det et nyt og afrundet arbejde, og skal bedømmes som sådan: som et for- søg på den jordiske magis genskabelse, i et nyt fællesskab.

Det er lykkedes imponerende godt. Man er TIL KONCERT med roserne. Derfor skal der ikke udvælges højde- punkter, eller uddeles ris: Det er en magisk times tid.

De fleste af numrene kommer fra Den Grå Hal i Christiania sidste år (hvor undertegnede igen fandt sig rygradsrislende tryllebundet) – men der er også optagelser fra andre koncer-ter i 2002 og 2003:

Hvad jeg prøver at sige er at ARE YOU READY? er en splinterny, aldrig hørt koncert med Danmarks mest fan- tastiske band med en sangerinde i front,

Irak:

Et vink med en vognstang

”Drabet i dag på Abdel-Zahraa Oth- man, lederen af det amerikansk indsate Regerende Råd og medlem af Dawa- partiet, kan ikke komme som nogen overraskelse,” siger Carsten Kofoed, talsmand for Komiteen for et Frit Irak.

”Allerede den 25. september sidste år, blot lidt mere end to måneder efter rådets oprettelse, døde et kvindeligt medlem af rådet, Aqila Al-Hashimi, som følge af et angreb fra den irakiske modstand. I dag kom nummer to,” kon- staterer Carsten Kofoed.

”Det Regerende Råd betragtes med rette af det store flertal af irakere som intet andet end en samling af landsfor- rædere udpeget af den amerikansk ledede besættelsesmagt til at give den brutale besættelse et ’irakisk ansigt’. Det er et vaskeægte ikke-folkevalgt

Kollaboratører og besættelsestrop- per er alle legitime mål for de irakis- ke frihedskæmpere

quislingestyre, hvor dets medlemmer, langt overvejende eksilirakere, bag USA's kanoner beriger sig, mens den

almindelige iraker ikke har til dagen og vejen og må finde sig i daglige ydmy- gelser og naziagtig tortur, som vi for nylig har set det på de grupvækkende billeder fra Abu Ghraib-fængslet,” siger Carsten Kofoed.

”Det er derfor logisk, at det folkelige had til disse kollaboratører, der fordøm- mer det irakiske folks legitime mod- stand mod besættelsen som terrorisme og samtidig forsvarer alle besættelses- magtens overgreb på irakerne, er stort. Irakerne vil være herre i eget hus og selv bestemme deres regering, men det får de ikke lov til af USA. Amerikansk indsatte marionetter og omfattende tor- tur er det ’demokrati’, som USA har bragt til den irakiske befolkning,” mener Carsten Kofoed.

”Når den irakiske modstandsbevæ-

Annisette fanget af KP i Fælledparken 1. maj i år

der personificerer kunstens urkraft.

Annisette er en pryd for vort land, vor classes stjerne, en gave til verden.

Sådan er det – og alle der ikke har været til koncert med Savage Rose bør gøre det derhjemme – og vi, der har været det, har muligheden for at gå til en ny, hvornår vi vil!

Are You Ready? er i butikkerne fra den 24. maj.

KR

gelse dræber en fremtrædende kollaborator lige nu, så er det et vink med en vognstang til alle irakere om, at det aldrig vil kunne betale sig at samarbejde med besættelsesmagten,” siger Carsten Kofoed.

”I øjeblikket forsøger USA nemlig at udvide sin politiske basis i Irak, eftersom det Regerende Råd er så isoleret og uden folkelig opbakning, at den nye quislingeregering, der indsættes af USA den 30. juni og udelukkende vil kunne sidde i Irak i kraft af besættelsesmagtens massive militære tilstedeværelse, har stærkt brug for frisk blod udefra. Med dagens aktion sender den irakiske modstand det signal, at det har en meget høj pris, hvis man går ind i det kommende nye marionetstyre eller støtter op om det,” slutter Carsten Kofoed.

Mistænkt

I forbindelse med vores nyligt afholdte 1. maj arrangement havde jeg tilladt mig den frihed at låne nogle kølecontainere samt et par kasser med tøris på min arbejdsplads til at nedkøle øl og vand. Selvfølgelig havde jeg ikke ligefrem spurgt på virksomheden, om det var o.k., men havde dog tjekket af med mine kollegaer, at de syntes, det var i orden.

Da 1. maj var overstået, blev kølecontainerne samt resten af tørisen anbragt midlertidigt i et ungdomshus på Nørrebro, klar til at blive afhentet, når min vej faldt forbi. Det gjorde den så i torsdags – jeg var på min daglige rute en tur inde i Hillerødgade, hvor jeg havde læsset bilen om med en masse dunke bestående af kemikalieaffald, deriblandt brandfarlige, giftige og ætsende væsker, alt sammen læsset på en åben bil fuldt synligt for alle og enhver, sådan som vi altid gør.

Jeg havde aftalt med en partikammerat, at vi mødtes ved ungdomshuset, så han kunne give et nap med. Efter at have læsset bilen var vi blevet lidt småtørstige, og vi valgte at nyde en enkelt pils ved bilen, inden vi igen satte os i hver sit køretøj – han for at køre hjem og mig for at køre videre ud og passe mit arbejde.

Jeg nåede aldrig længere end til at svinge bilen ud fra fortovskanten, for i det samme svingede en af ordensmagtens mandskabsvogne med seks betjente rundt om hjørnet med blå blink og hele herligheden. Mit instinkt siger mig på dette tidspunkt, at jeg nok gør klogt i at standse bilen igen, for noget kunne tyde på, at det er mig, de har lur på – og den er sgu god nok.

Godav, det er politiet. Hvad laver du her? Okay, stor overraskelse, det er altså politiet, jeg snakker med. Ja, det er sørme også svært at se, men o.k., jeg holder gode miner til slet spil og siger tingene, som de er – at jeg har læsset nogle kølecontainere, og at jeg nu er på vej tilbage på mit job. Den forklaring har betjentene ikke tænkt sig at nøjes

med – i løbet af den næste halve time går det op for mig, at jeg vist på det nærmeste er mistænkt for statsfjendtlig virksomhed samt potentiel leverandør af dele til bombefremstilling, og om ikke andet så bare et offer, de kan få lov at udøve lidt psykologisk terror på, hvis det nu skulle vise sig, at der ikke er noget at komme efter.

Spørgsmålene regnede ned over mig. *Hvad har i gang i? Har du noget at gøre med de venstreorienterede? Er du klar over, hvad de render og laver; dem, der bor i huset? Osv.* Fremvisning af kørekort tjekkes i politiets register, blæse i ballon, de samme spørgsmål gentages igen og igen og skrives sirligt ned. Samtidigt hopper en betjent op på bilen og gennemroder alt.

På dette tidspunkt har jeg sgu følelsen af, at det nok er bedst at række hænderne i vejret og indrømme, at jeg huggede slikpinde som 10-årig. De har ikke en skid på mig, men jeg skal hele møllen igennem, koste, hvad det vil. – *Må du godt sådan noget for din*

arbejdsgiver? Er det normalt, at I bruger bilerne privat? Skal vi ringe for dig og spørge? Den sved, for jeg var godt klar over, at en opringning ville afstedkomme en mulig fyring, også selv om min eneste fejl var at befinde mig en kilometer uden for min rute. Men strisserne behøvede jo bare at nævne nogle få ord om mulig terrorvirksomhed, venstreorienterede og den slags, så ville mine dage være talte – så den morede de sig kosteligt over, da de kunne se, at jeg var blevet godt nervøs.

Enden på det hele blev, at de sagde, at de ikke ville foretage sig yderligere i sagen, jeg skulle bare love ikke at vise mig der mere. Fint nok, men det lykkedes dem sgu at bringe mig ud på grænsen som et rystende nervevrag, selv om alt, hvad jeg havde gjort, var at køre med et par kølecontainere. Hold kæft, hvor har de hygget sig, de seks betjente – en god dag, når man får en almindelig civil borger til at skide i bukserne af skræk.

Spacey

Sønderbombede drømme

Nye digte af

Rafah 18. maj 2004

Sammenknebnede magre ansigter

Sammenknebnede magre ansigter
stirrer fra skærmen
der er sult og længsel i blikkene
i store flokke er de stuvet sammen
som brølende kvæg i et indelukke
førend bolt pistolen
armene hænger, lange
ubevægelige
pludselig ser jeg et smil
en skygge, der tavs rejser sig
rækker armen frem
peger ud gennem skærmen
så bliver tv-skærmen sort
jeg hører gnistren fra maskinpistoler
ladegreb
og demokratiet, der skifter magasin

Frysende bag skyerne står solen op

Frysende bag skyerne står solen op
natten er bundtet i krystaller
der er en sødlig lugt, et blegt lys overalt
vinden hvirvler tavs sandet op
i det fjerne gøer en hund
fra et hus høres et spædbarns gråd
gaderne er øde, torvet ligger tomt hen
et sted klapper et vindue

lyder en skratrende radio-stemme
"På Vestbredden er alt her til morgen
roligt"
mens vinden og sandet
dækker landsbyens blodige jord

Bryllupsgæster

Jeg går tur gennem øde gader
efter kaffe, sure opstød
en mat aften foran tv
når natten
angstfyldte timer er lange
og månen hvisker smigrende
og ekkoet af mit bankende indre
runger hult mellem murene
og gadens gabende porte

Dansk F-16 opvisning

jeg går alene, med tusinde tanker
tavse skygger i en tæt skovtykning
en sen sommerdag
i blæst, i kulde
med dirrende hud, fjerne øjne
der skuer F-16 fly fra Karup
bombe bryllupsgæster i en landsby
i Afghanistan

Time efter timer

Time efter timer
fremmede indre stemmer
gennem gardiner
der altid har eksisteret
som spor i natten
kærlige favnede arme
øjne, halvt åbne
en tørst
vin, vandløb af doven
sprudlende kølig champagne
ikke kan drukne
et hjerte, der endnu
banker, der endnu
råber
gennem porten, over tærter
i en ørken, slørret
af farvestrålende med
virkelighed
fra tage på hoteller
behørig afstand af blomster
sønderbombede drømme
der aldrig overgiver sig

Sammenkrøllet

Sammenkrøllet
og i en seng
med øjnene halvt åbne
mod byens lys
ved siden af et lukket
et natbord

ne overgiver sig aldrig

B.C. Andersen

Palæstinensisk

og et glas lunken vand
 mindes jeg fugle
 og trappeopgange
 tusinde brevsprækker
 og liv, derinde
 bag nedrullede gardiner
 foran tv-virkeligheden
 skrigende stilhed, der ikke forstummer
 når lottokuponen krølles sammen
 oddset kun gav ømme muskler
 drømmerejsen, var en busbillet
 til afskallede aktiveringshaller
 brakliggende marker
 hvor end ikke tidsler, mælkebøtter
 blomstrer

Hoster lidt, fryser lidt

I ensomme stunder
 mellem parkens tavse skygger
 hvisker månen, skriger stilheden
 råber natten sine spørgsmål
 og jeg tænder endnu en cigaret
 hoster lidt, fryser lidt
 begraver hænderne i jakkelommerne
 stirrer på skyerne over mig

lukker øjnene, og ser
 ligene af irakiske fiskere
 fra en fattig lerklinet landsby
 skudt af danske soldater fra Camp Eden

Hilla, Irak 4. april 2003

Brudstykker

Brudstykker
 fra gader, demonstrationer
 kommer til mig i natten
 og jeg hører stemmer, husker
 taler
 politi i kampuniform

Foran Folketinget 21. marts 2003

der værner demokratiets ret
 til at sønderbombe landsbyer
 sprede sygdom, ødelæggelse
 i rismarker, på sletter
 sprænge hospitaler og skoler i luften
 stille fagforeningsfolk, bondeledere
 op ad muren
 hegne børnene og drømmene inde
 skyde mødre
 torturere brødre og fædre
 køre protester over
 med kampvogne og dozere
 registrerer kammerater
 der trods medieluddernes løgne
 demokratiets retssale og fængsler
 stadig har mod til Solidaritet

COKE er dødspatroljens drik

Af Ron Ridenour

"Coca Cola came to Colombia seeking lower wages. They got just what they came for ...but the workers didn't like the sound of their children's hungry cries, so they said we'll join the union and they began to organize. So Coke called up a terrorist group called the AUC ... These thugs went to the plant killed two union men told the rest, 'you leave the union or we'll be back again' ... Some folks say it's the nectar of the Gods but Coke is the drink of the Death Squads ..."

Teksten er skrevet af folkesangeren David Rovics – statsborger i USA – der rejser verden rundt, også i Danmark, med sine moralske, politiske og musikalske budskaber.

Politikens Niels Stensgård skrev d. 21/11/99: *"Flasken er blevet billedet på den amerikanske drøm – 'The Real Thing'."*

For Rovics, ligesom for mig og millioner af andre mennesker i verden, er Coca Cola symbolet for egoisme, chauvinisme, krig for penge, junkfood og miljøbeskadigelse.

De står bag mord

Coca Colas colombianske tapperier står bag mordene på mindst otte fagforeningsorganisatorer samt en hustru til én af disse, hævder SINALTRAINAL, nærings- og nydelsesmiddelarbejdernes fagforening.

Fagforeningens anklager bakkes op af Colombias LO (CUT) og flere fagforeninger i USA, bl.a. USWA (Metalarbejderne), kommunikationsarbejderne, havnearbejderne, blikkenslagere og rørleggere på vestkysten, servicearbejdernes afdeling 73 samt flere forbund i Latinamerika, Canada, Belgien, Holland, Frankrig og Tyskland.

Men hvad med Danmark? Er der nogen interesse her for etiske spørgsmål, for begrebet solidaritet, for at Coca Cola står som symbol for USA's økonomiske

og militære verdensherredømme?

Træ-Industri-Bygs afdeling 27 i Valby er måske den eneste danske fagforening, som bakker deres 'brødre og søstre' i Colombia op.

"Vi mener, at Coca Cola Danmark/Carlsberg må tage afstand fra volden mod og undertrykkelsen af ansatte, der søger at organisere sig fagligt," siger Jens Borking, næstformand i TIB, afd. 27.

I marts stoppede afdelingen salg af Coca Cola, indtil forholdene bliver forandret, og opfordrede alle fagligt organiserede til at boykotte Coca Colas produkter. Der er andre afdelinger, som ikke sælger Coca Cola, men som lader være med at fortælle højt hvorfor.

Forbundslov

I flere forbunds love er der lignende formål som i SiD's stk. 13, der lyder: *"At medvirke til styrkelse og fremme af det internationale faglige samvirke – herunder for fred i verden, for faglige rettigheder og en ny økonomisk verdensorden."*

Da jeg er medlem af SiD, tog jeg emnet op på generalforsamlingen på Bornholm d. 31 marts. Mit forslag til dagsorden lød således: *"Jeg opfordrer medlemmerne til at beslutte, at SiD-Bornholm ikke køber eller sælger Coca Cola og dets produkter."*

Jeg begrundede forslaget med det

nedenunder nævnte:

Jeg fortalte, at der er mange andre store virksomheder, man kunne tænke sig at lave boykot-kampagner mod, men at man skal vælge én eller få for at blive effektiv, og at Coca Cola er en af de værste. Jeg tilføjede, at boykot-kampagner har været effektive i nogle situationer, f.eks. af fransk vin i forbindelse med Frankrigs afprøvning af atomvåben, af Dow Chemical for at dræbe vietnamesere med napalm og af Shell for at støtte Sydafrikas apartheidsystem.

Og nu er der boykot af alle israelske produkter, fordi Israel undertrykker et helt folk, palæstinenserne, og ignorerer FN's resolutioner endnu mere, end Saddam Hussein gjorde. SiD støtter boykotten, hvilket der dog ikke er mange, der lægger mærke til.

Omfattende boykot

Faktisk er Coca Cola nu konfronteret med en omfattende verdens-boykot. Verdens Sociale Forum erklærede d. 22/7/03 en international aktionsdag mod Coca Cola, og dermed markeredes retssagen mod Coca Cola, der er rejst af USWA og ILRF (Institut for internationale arbejderrettigheder) to år tidligere i Miami, Florida.

Organisationerne anklager Coca Cola for systematisk at have benyttet paramilitære grupper til at kidnappe, torturere og myrde fagligt aktive på firmaets fabrikker, især to colombianske tapperier: Panamerican Beverages og Bebidas & Alimentos.

Fagforeningerne beskylder også regeringen, ledet af Alvaro Uribe, for at samarbejde med dødspatroljerne og for at sende hærens soldater til USA's "School of the Americas" i Fort Benning, Georgia, hvor der trænes i brug af tortur, så soldaterne er rustede til at bekæmpe fagligt aktive og modstå organisationernes kamp for kollektive overenskomster.

Distriktsdommer

Miamis distriktsdommer har besluttet, at sagen kan føres i USA mod tapperierne, fordi den colombianske stat kunne være medskyldig i anklagerne på

grund af hærens nære forbindelser til de paramilitære grupper.

Dommeren afviste dog, at sagen kan føres mod selskabet i USA, fordi loven frikender moderselskaber over for datterselskabernes handlinger.

Men *“blot et ord herom fra Coca-Cola ville stoppe terrorkampagnen mod faglige ledere”*, mener ILRF's talsmand Terry Collingsworth.

Coca Colas arbejdere i Colombia er kun en del af ofrene for privatvirksomheders grådighed. I 2002 blev 184 colombianske faglige folk myrdet, flere mord mod fagligt aktive end i alle andre lande. Igennem de sidste 15 år er ca. 4.000 fagligt aktive blevet myrdet af regeringsvenlige dødspatroljer.

Ofte bliver arbejderne dræbt, når de vinder overenskomstforhandlinger eller står midt i en forhandling med ejerne. Et eksempel er Adolfo de Jesús Múnera López, som blev fyret fra Coca Colas Barranquilla-fabrik for *“undergravende virksomhed.”* Landets højeste domstol erklærede, at Múnera var blevet fyret illegalt og skulle genansættes. Næste dag, d. 31/8/02, blev han skudt ned for øjnene af sin mor.

Sådanne tilfælde er set på flere af Coca Colas tapperier, og derfor vil USWA og ILRF gerne have tapperierne retsforfulgt med henvisning til USA's anti-terror love, der straffer for at give materiel støtte til terrorister. Dødspatroljen AUC (Det Forenede Forsvar for Colombia), er så groft voldelige, at U.S. State Department klassificerer organisationen som en paramilitær terrororganisation.

Dødspatroljernes mord har ført til et fald af faglige medlemmer fra 2.500 til 500 på tapperierne.

Ved flere lejligheder er dødspatroljer kommet til en arbejdsplads med våben og har truet arbejderne til at forlade fagforeningen eller blive skudt.

I marts måned i år begyndte 30 arbejdere en sultestrejke på otte Coca Cola-fabrikker i protest mod mordene og truslerne om mord og for en kollektiv overenskomst

De sultestrejkende stoppede aktionen d. 27 marts, efter at tapperiets ledelse gav en usædvanlig indrømmelse: Ledelsen fik udarbejdet en avisreklame, hvis formål var at tage modet fra AUC's dødstrusler mod de strejkende. AUC havde sendt en pressemedde-

*Protest mod Coca Colas dødspatroljer
Bogota, Colombia, 26.februar 2004*

lelse ud med dødstrusler og krav om, at 65 arbejdere og deres familier skulle rejse ud af landet.

Indrømmelsen og de strejkendes sejr kom blandt andet, fordi mange tusinde studenter i USA organiserede solidariske aktioner i marts og i nogle tilfælde stoppede salget af Coca Cola på skoler. Der var også faglige aktioner i USA og flere lande i Europa.

Andre grunde til at boykotte Coke

1. Coca Cola og tapperierne har brugt de samme voldelige metoder i flere andre lande, især i Guatemala i 1970-80'erne, samt i Brasilien, Filippinerne og Zimbabwe.

2. I november 2000 indrømmede Coca Cola i Atlanta, at de havde diskrimineret sorte arbejdere i USA, og betalte 192,5 millioner dollars i erstatning.

3. Coca Cola betaler ingen eller meget lidt skat i Danmark (og andre lande, der ofte betragtes som bananrepublikker under USA's kontrol) på trods af, at profitten ligger mellem fire til fem mia. dollars hvert år.

4. Coca Cola er kendt i USA for at bruge dobbelt så meget korrupsion som gennemsnittet for store virksomheder. De har tabt retssager og betalt erstatninger i mange bedragerisager i forbindelse med markedsføring og regnskab. En tidligere finansdirektør, Mathew Whitney, lagde sag an mod Coca Cola for at have begået bedrageri for 2 milliarder dollars, og i maj 2002 betalte

Coca Cola 8,1 millioner dollars i kompensation til 2.000 arbejdere for underbetaling af løn.

5. USA's Federal Competition Commission har dømt Coca Cola og 89 tapperier for at modarbejde den fri konkurrencepolitik.

6. Der er anlagt adskillige sundheds- og sikkerhedssager mod Coca Cola, inklusive for at have rotter og andre skadelige dyr i deres produktionsfaciliteter.

7. I januar 2004 opfordrede American Academy of Pediatrics (børnelægernes nationale forening) til at stoppe salget af Coca Cola (og alle andre sukkerrige sodavand) i alle skoler. Folk, som drikker meget Coke, har større risiko for sukkersyge, fedme og kræft. Californien har allerede sådanne forbud, mens det samme er til diskussion i 20 andre statsparlamerter. Mange gymnasier og universiteter er holdt op med at sælge Coca Cola efter stort pres fra studenterne.

8. I Indien har regeringerne forbudt salg af Coke i flere områder, blandt andet i parlamenternes cafeteriaer. Og man har forbudt Coca Cola at bruge kildevand pga. forurening.

Tilbage til generalforsamlingen

Hvad skete der med mine 120 SiD-kolleger?

Kun én tog ordet. Han sagde, at den eneste, som ville være tilfreds med sådan en beslutning, ville være mig, fordi flere SiD-arbejdere ville miste job hos Carlsberg, hvis en boykot blev

effektiv.

Jeg tænkte på våbenindustriens arbejdere.

Ville det ikke være godt, hvis de blev arbejdsløse og kunne omdanne våbenindustrien til noget brugbart for mennesker, for fred, for broderskab, som fagforeningerne snakker om?

Herefter kom den ny formand Gunnar Larsen på talerstolen. Han bød mit initiativ velkomment og afviste det bagefter for at være – som Carlsbergs mand sagde – imod danske arbejderes interesser og for at være for snævert til at fremlægge for den danske befolkning.

Afstemningen blev 9 for boykotforslaget og over 100 imod.

I god tro

Jeg vil gerne tro, at Gunnar og Carlsbergs mand handlede i god tro, da de bedre end mig ved, hvordan danskerne er: penge først, moral bagefter.

Sådan er det sandsynligvis næsten alle steder, især i de rige lande, hvor mange arbejdere har det så godt, som de har det, fordi mange flere arbejdere i de fattige lande har det så dårligt, som de har det.

“Sådan er det bare!”

Eller kan det være anderledes? Vi har lige oplevet påske, og der er to milliarder erklærede kristne i verden. Hvad ville Kristus have ment om dette her? Er det “for abstrakt”, for “langt væk”? Eller kan vi ikke holde en pause i vor travlhed med “at tjene penge til sommerhus, for ...” og kigge lidt på vores følelser, vores følelser for os selv med vore medmennesker.

Der er også grunde af kød og blod til at værne om hinanden.

Hvis verdens magthavere med deres profit-økonomiske system forsætter, som de har gjort, er det oplagt, at flere og flere fattige vil lave opstand på alle mulige måder.

David Rovics:

*“Well now that’s the situation
what are you gonna do ...*

*We can let Coke run the world and see
what future that will bring
or we can drink juice and smash the
state*

Now that’s the real thing”

Dokumentation: En debat især på www.modkraft.dk

Den 9. maj nåede dansk venstrefløj et historisk lavpunkt: Enhedslisten, SF og deres respektive ungdomsforbund SUF og SFU demonstrerede sammen med Venstres Ungdom, Dansk Folkeparti og Giordano Bruno-logen med Karen Jespersen samt USA-agenterne fra 'Irans Arbejderkommunistiske Parti' mod den muslimske organisation Hizb ut-Tahrir. MF'eren Søren Søndergård og skoleborgmester Per Bregengård var i godt selskab – med tilhængere af den amerikansk-britisk-israelsk-danske krigskoalition, med zionis-

ter og kristne fundamentalister.

Blandt påskuddene derfor lød 'demokrati', 'kamp mod fascisme' og 'kamp for kvindernes rettigheder'. Demonstrationen samlede under 100 deltagere – heraf ca. halvdelen fra 'venstrefløjen'. De fleste medlemmer af de to partier/ungdomsorganisationer og de øvrige venstrekræfter holdt sig væk.

Demonstrationen udløste en voldsom debat – ikke mindst på internetportalen Modkraft. Derfra har vi sakset et beskedent udvalg af indlæggene.

VU TAGER INITIATIV TIL DEMONSTRATION MOD HIZB- UT-TAHRIR

*Af Claus Horsted
Landsformand for Venstres Ungdom*

Demokrati og tolerance går hånd i hånd.

Til de politiske partier og tilsluttede ungdomspolitiske organisationer:

I den seneste tid har debatten om Hizb-ut-Tahrir bølget frem og tilbage i medierne. Med grundloven i hånden har flere af folketingets partier i de seneste dage været ude at kræve organisationen ulovliggjort.

Hizb-ut-Tahrirs demokrati- og kvindeopfattelse ligger milevidt fra hvordan i vi Danmark ser på disse ting. Venstres Ungdom mener ikke umiddelbart, at det vil være klogt at ulovliggøre organisationen. En ulovliggørelse vil straks gøre organisationen mere spændende og kan medføre øget opbakning og interesse.

Men det er til gengæld nødvendigt at vise Hizb-ut-Tahrir og omverdenen at vi i Danmark ikke sympatiserer med deres politik. Uanset om man mener at Hizb-ut-Tahrir skal ulovliggøres eller ej er der ikke tid til at vente på, at justitsministeriet igen gennemgår anklagerne mod organisationen.

Venstres Ungdom opfordrer derfor alle landets partier og ungdomspolitiske organisationer til at møde op foran Nørrebrohallen på søndag klokken 13.00.

VU har i forbindelse med afholdelse af et af Hizb-ut-Tahrirs stormøder taget

initiativ til at der arrangeres en fredelig demonstration, der viser at der er bred modstand mod deres politik og holdninger.

INGEN POLITISK MAGT TIL RELIGIØSE FANATIKERE! Enhedslisten og SUF tilslutter sig demonstrationen mod Hizb-ut Tahrir

Enhedslisten, Modkraft 08.05.04

Enhedslisten og Socialistisk Ungdomsfront (SUF) vil demonstrere på søndag d. 9. Maj kl. 13 ved Nørrebrohallen i anledning af arrangementet, som Hizb-ut Tahrir vil afholde.

Enhedslisten og SUF mener, at alle skal behandles lige uanset hudfarve, køn, seksualitet og religion. Derfor vil vi markere vores modstand mod den højreekstremistiske islamistiske organisation Hizb-ut-Tahrir's synspunkter.

”Det er vigtigt at vise sin modstand mod en kvindeundertrykkende, udemokratisk og homofobisk organisation som Hizb-ut Tahrir. Vi er imod et forbud mod Hizb-ut Tahrir, ligesom vi ikke vil forbyde nazister. Organisationsfrihed er fundamentalt for et demokratisk samfund, og et forbud vil blot gavne Hizb-ut Tahrir. Til gengæld vil vi tage kampen op mod deres reaktionære menneskesyn gennem politisk aktivisme,” udtaler Søren Søndergaard (Ø).

Enhedslisten og SUF mener, at den diskriminerende politik, regeringen og Dansk Folkeparti fører mod etniske

Dansk venstrefløj skraber bunden

Går til antimuslimsk og racistisk demonstration med Venstres Ungdom og DFU

minoriteter, er benzin på islamiske fundamentalister som Hizb-ut Tahrir's bål.

”Eksempelvis sidder der to formørkede folkekirkepræster, Søren Krarup og Jesper Langballe, i folketinget. De er erklærede modstandere af menneskerettighederne. Det samme gælder Hizb-ut Tahrir. Den fundamentalistiske højrefløj af etniske danskere og de fundamentalistiske muslimer går hånd i hånd, når det gælder sammenblanding af politik og religion,” siger Nikolaj B. Villumsen fra SUF.

”Enhedslisten og SUF går ind for religionsfrihed – man skal kunne dyrke sin religion i fred, men vi går imod, at religiøse fanatikere forsøger at påtvinge andre mennesker, hvordan de skal leve. Lige meget om de er kristne, jøder, hinduer eller muslimer,” fortsætter Søren Søndergaard (Ø)

REAKTIONÆR DEMONSTRATION: BOYKOT DEN

Af Antiimperialist, Modkraft 08.05.04

Enhedslisten og SUF har meddelt, at man tilslutter sig en demonstration mod den muslimske organisation Hizb-ut Tahrir ved dennes møde i Nørrebrohallen søndag den 9. maj i Nørrebrohallen.

Mens Enhedslisten ikke som parti så sig i stand til at deltage i hastedemonstrationerne i anledning af massakren i Falluja ved den amerikanske ambassade

den 13. april eller foran udenrigsministeriet den 29. april ved Colin Powells besøg (det sendte dog talere ved begge lejligheder), kan Enhedslisten og ungdomsforbundet SUF godt finde ud af at stable en hastedemo på benene mod krigsmodstanderne i Hizb-ut Tahrir.

Det er fantastisk – og til stor glæde for Bertel Haarder og Dansk Folkeparti.

Enhedslisten og SUF er med til at understøtte den RACISTISE ANTI-MUSLIMSKE HETZ, som borgerskabet bedriver som afledning for DERES EGEN FORBRYDERISKE KRIG MOD IRAK OG ANDRE FORBRYDELSE.

Hvorfor ikke hastedemonstrere mod USA's/UK's barbariske og racistiske tortur i Irak – mod alle modstandere af besættelsesmagten, muslimer og fundamentalistiske muslimer indbefattet?

Hvorfor ikke protestere mod danske soldaters nedskydning af ubevæbnede irakere NU?

Denne demonstration er et skammeligt lavpunkt for folk, der kalder sig venstrefløj: at hyle med i de sorte præsters og Haarders sorte kor.

Den er reaktionær.

Boycot den.

UHELLIG ALLIANCE MELLEM KRIGSTILHÆNGERNE I VENSTRES UNGDOM OG SF/ENHEDSLISTEN

Kommentar, KP/Netavisen 9. maj 2004

Krigstilhængerne i Venstres Ungdom har indkaldt til en demonstration mod den muslimske organisation Hizb-ut Tahrir, der søndag holder møde i Nørrebrohallen.

Det sker samtidig med, at danske besættelsestropper i Irak har været involveret i træfninger med irakiske modstandsfolk. Den væbnede irakiske modstand har nu bredt sig også til Syd-irak og de områder, som står under britisk kommando (og som de danske tropper er underlagt). Hizb ut-Tahrir har for nylig arrangeret en større demonstration i København mod USA's og krigskoalitionens ulovlige krig og besættelse af Irak, mod besættelsen af Palæstina og

imod 'korstoget' mod muslimerne.

Dette har fået hetzen mod organisationen til at blusse op igen, efter at statsadvokaten tidligere på året havde afvist, at der var grundlag for at forbyde organisationen.

Venstres Ungdom begrundet hyklerisk demonstrationen med: 'Hizb-ut-Tahrirs demokrati- og kvindeopfattelse ligger milevidt fra hvordan i vi Danmark ser på disse ting.'

Hvorfor demonstrerer Venstres Ungdom ikke mod den kristne fundamentalisme i f.eks. Dansk Folkeparti?

Det ved alle hvorfor. Dansk Folkeparti fører krig mod muslimerne i Irak, og partiet er en afgørende del af regeringsflertallet.

Hvorfor demonstrerer Venstres Ungdom aldrig mod nazi?

Venstres Ungdom støtter den kolonikrig, som er udløst af den nykonservative Bush-administration, baseret på aggressiv kristen og jødisk fundamentalisme (zionisme).

Der har i denne sag udviklet sig en uheldig alliance mellem krigstilhængere og krigsmodstandere. SF, Enhedslisten og deres ungdomsorganisationer har tilsluttet sig VU's krigeriske demonstration med dens fundamentalistiske og racistiske over- og undertoner.

Det er principielt fejlagtigt, dybt skadeligt og kompromitterende for hele den danske venstrefløj og den danske krigsmodstand.

Det er knæfald for reaktionen og højrefløjen.

GENNEMRÅDDENT

*Af Henrik Skrak (Sverige)
Modkraft 09.05.04*

Noget er tydeligvis gennemråddent i Danmark. Folkeretten giver ret til at lave væbnet modstand mod okkuperanter. Nu uddefineres modstanden tydeligvis af HELE det danske venstre som fascistisk. Så ilde er det ikke her i Sverige, hvor både Venstrepartiets ungdomsforbund (Socialistisk Folkepartis søsterorganisation?), KPML(r) samt trotskisterne giver støtte til den væbnede modstand, UANSET HVEM som gennemfører den.

Om nu det danske venstre er for okkupation (og tortur), hvorfor så ikke sige det åbent. I stedet synes dette venstre at sige: "Jovist er vi mod okkupationen og for modstanden, men modstanden må føres af dem, som vi anser for politisk korrekte, og det er ingen ..." Hykleri kaldes dette. Iblandt er det trods alt skønt at være svensk.

(Justeret fra øst-skandinavisk til syd-skandinavisk af KP)

LIGE EN RETTELSE, HENRIK

Af Michael Jensen, Modkraft 09.05.04

Kære Henrik Skrak.

Det er ikke helt rigtigt det, du siger om "hele den danske venstrefløj". Men du er rigtigt inde på, at det står meget skidt til med hensyn til den danske venstrefløj og støtte til modstanden i Irak. Der skyldes flere ting, som ikke er formålet med dette indlæg.

Jeg vil blot sige, at mit eget parti, Arbejderpartiet Kommunisterne (APK), konsekvent har støttet det irakiske folks modstandskamp lige fra starten. Vi var imod krigen, og vi er nu imod besættelsen og for modstanden. Det, der foregik i dag ved den racistiske demo imod det islamiske Hizb-ut Tahrir, var et heppekor for Foghs krigsforbryderregering – uanset hvad de demonstrerende selv mener. Det var enorm afledning fra krigen i Irak; krigsmedierne var alle på plads. Det var godt stof for en skandaleramet regering i DK. Det var en populistisk venstrefløj med Enhedslisten i spidsen, der kører med på racisternes spil. USA (og DK) myrder og torturerer løs i Irak og Afghanistan, mens Danmarks parlamentariske venstrefløj, den såkaldte opposition, hetzer mod ikke bare Hizb-ut Tahrir, men mod muslimer og islam generelt. Enhedslisten side om side med Dansk Folkeparti, et kristen-fundamentalistisk, racistisk parti. Det er skændigt og flovt og et foreløbigt lavpunkt.

Dette ideologiske forfald på venstrefløjen skyldes primært, at der langt ind på venstrefløjen i DK hersker den opfattelse, at imperialismen IKKE er hovedfjenden (imperialismen er væk som begreb), at venstrefløjen blot skal kæmpe for "demokrati og menneskerettigheder", som er tågede propagandabegreber, som imperialismen bruger

til egne formål (se ikke mindst Irak). Venstrefløjen skal kæmpe for flertallets interesser, for arbejderklassen og den arbejdende befolkning og ikke mindst for disse samfundsgruppers politiske magt. Kald det socialisme, for pokker! Den skal sige åbent, at den vil af med det borgerlige demokrati og oprette et socialistisk demokrati, hvor samfundet indrettes IKKE efter arbejdsgivernes interesser, men efter arbejdernes.

Hele statens klassekarakter, som Marx og ikke mindst Lenin slog fast, har store dele af den danske venstrefløj kastet i skraldespanden. "Demokrati" er nu klasseløst for denne forvirrede venstrefløj. Sådanne opfattelser strider imod al marxisme og underbygger ideologisk det rådne kapitalistiske demokrati, som Hizb ut-Tahrir korrekt angriber, men ud fra deres egen dybest set reaktionære vinkel. HT's kritik af det borgerlige demokrati som hykleri, som krigsforbrydelser overalt, senest i Irak, rammer jo plet, fordi den er korrekt. Det, som de vil sætte i stedet, er derimod uacceptabelt, reaktionært, for kommunister og venstrefløj. Men det må aldrig få os til at agere cheerleaders for det rådne borgerlige demokrati og en krigsforbryderregering som den danske, en regering af løgnere og krigsmagere. Deltagerne i demoen i dag var marionetter i imperialismens og den vestlige reaktions teater.

RELIGION ER OPIUM FOR FOLKET

Af Ali Al Qeheay, Modkraft 09.05.04

Der blev råbt 'ned med Sharon' til vores demonstration.

Folk, der er bange for at demonstrere sammen med anderledes tænkende, er jo i princippet også fascister.

'Frihed, Lighed og Broderskab' er da idealer, vi har til fælles med VU, i modsætning til islamisterne.

RE: RELIGION ER OPIUM FOR FOLKET

*Af Henrik Skrak (Sverige)
Modkraft 09.05.04*

I mener altså i fuld alvor, at det, som truer demokratiet i dag (i Danmark!), er islamistisk fundamentalisme! I demonstrerer mod dem i jeres land, som står

Fuldtaglig

længst nede på samfundstigen. Som ikke har nogen magt. Som til og med ikke har ret til at gifte sig i jeres land. I huler op om Marx og Lenin og Luxemburg. Men ifølge Marx er ideologi falsk bevidsthed. Det gælder al ideologi. Selv den, som kalder sig venstreorienteret.

Er det så kunstigt, at muslimerne i jeres land holder fast ved deres ideologi, deres variant af den falske bevidsthed, når vesten i 500 år har udøvet sin undertrykkelse i humanismens navn, i fremskridtets navn, i frihandlens navn, i socialismens navn, i liberalismens navn, i feminismens navn og så videre. Jeg er socialist, eftersom jeg anser det for den mest rationelle ideologi, men man må være på vagt, se efter under etiketterne, se de virkelige modsætninger.

Hvad jeg kan se, er, at indvandrede, magtesløse, underprivilegerede muslimer demonstrerer i Allahs navn mod USA's (og Danmarks) fuldstændigt retsløse okkupation af Irak. Danske imperialister og racister moddemonstrerer. Deres racisme klæder de i vakre klæder: antifascisme, feminisme etc. I Sverige ville end ikke det liberale ungdomsforbund kunne anordne en sådan demonstration. Og at venstreorienteret ungdom skulle tilslutte sig, trodser til og med den sygeste fantasi. I 50'erne analyserede Frantz Fanon det franske venstres manglende evne til at tage stilling for Algeriets befrielse. Alt går tydeligvis igen. Vi må begynde om fra begyndelsen.

Findes Fanons "Jordens fordømte" ikke på dansk?

(Justeret af KP)

SELVKRITIK FRA EHL, SUF OG SFU UDBEDES!

Af Antiimperialist, Modkraft 10.05.04

Enhedslisten, SUF og SFU sluttede sig sammen med krigspartiet VU og islamofoberne i Dansk Folkepartis Ungdom og Giordano Bruno-selskabet i en fysisk beskeden protest mod Hizb ut-Tahrirs møde i Nørrebrohallen søndag.

Dermed har man kompromitteret

TEMA: Venstrefløj på bunden

HELE VENSTREFLØJENS antikrigs-politik og modstand mod besættelsen af Irak og Afghanistan og venstrefløjens antiracistiske kamp – ikke mindst over for indvandrere af alle politiske og religiøse afskygninger.

De tre organisationer bør offentligt og utvetydigt lave selvkritik for denne politiske kæmpefadæse, som de opfordrede hele venstrefløjens til at begå – heldigvis uden at opfordringen blev fulgt. Langt de fleste på den københavnske venstrefløj boykottede den reaktionære demonstration.

En officiel selvkritik kan begrænse den skade, der er sket.

RE: SELVKRITIK FRA EHL, SUF OG SFU UDBEDES!

Af Kasper Bjerling Jensen, medlem af SFU's landsledelse, (men jeg skriver i øvrigt på egne vegne)
Modkraft 10.05.04 (forkortet)

Hej Antiimperialist,

Hizb Ut-Tahrir (HUT) er ikke – og bliver ikke – nogen potentiel allieret for socialister. Tværtimod repræsenterer foreningen med sit demokrati- og menneskesyn en reaktionær verdensopfattelse, der grænser til hvad man i et traditionelt borgerligt demokrati ville betegne som "fascisme". Socialister er i hele deres grundlag internationalistiske demokrater. Vi har derfor på intet tidspunkt behov for at stå allieret med kræfter, der vil erklæret anti-demokrati, noget som helst sted i verden. Tværtimod vil vi bekæmpe den slags.

Når vi i dagligdagen har den konsekvente kamp mod nazisme og fascisme som en af vores vigtigste prioriteter, skyldes det, at disse grupper udgør en regulær trussel mod vores liv og helbred. Jeg har ingen tiltro til, at HUT skulle have andre hensigter med socialister end at sende dem fluks i "helvede".

Hvis du eller andre kan komme med overbevisende argumenter for, at HUT ikke udgør en trussel på lige fod med nazisterne, så vil jeg da gerne lade mig overbevise. Men jeg tvivler meget stærkt. Så mit udgangspunkt vil være, at HUT er et fænomen i vores samfund, som vi som socialister må bekæmpe.

Er vi enige om dette, rejser der sig naturligvis en vigtig diskussion om, HVORDAN vi gør dette. Jeg vil klart

Skoleborgmester Per Bregengaard blandt venner

medgive, at der var uheldige ting omkring demonstrationen søndag, som venstrefløjens må forholde sig til.

Først og fremmest er det vores opgave at sikre, at det store flertal af fornuftige moderate muslimer føler sig velkommen på vores side. Derfor må alle principielle antiislamister udelukkes fra bevægelsen. Alle demonstrationer må foregå på et grundlag, som klart udelukker Dansk Folkeparti og Morten Kampflyver. De har intet at gøre i denne bevægelse. Bevægelsen må altså slå klart og entydigt fast, at dens virke først og fremmest skal SIKRE det store flertal af ordentlige og anstændige muslimer en varm og hjertelig plads i det danske samfund.

Din komplet unyttige sammensmeltning af krigsmodstanden og HUT-mod-demonstrationen er grundlæggende forkert. Ingen (semi)fascistisk bevægelse har plads i vores krigsmodstand. Vi inviterer sgu heller ikke Jonni og DNSB, blot fordi de også er modstandere af krigen og støtter et frit Palæstina. Hvis de kom til en af vores antikrigsdemonstrationer, ville det være en vigtigere prioritet at få dem ud af demonstrationen, end at agere "enhed" med dem.

At opbygge en bred folkelig front mod fascismen – hvad enten den er nazistisk eller HUT-fundamentalistisk – må være et vigtigt mål for venstrefløjens i Danmark. Venstrefløjens aktive tilstedeværelse i denne bevægelse vil være helt nødvendig, hvis det skal sikres, at den for det første overhovedet får rod i folk uden partitilknytning, og for det andet at sikre, at den får en klar ikke-

antimuslimsk dagsorden og profil (herunder at den rummer det ultimative flertal af moderate muslimer). Derfor har venstrefløjens alt mulig grund til at være aktive i denne sammenhæng – men naturligvis skal vi hele tiden løbende overveje, hvilke initiativer der fremmer og svækker vores dagsorden. Og Morten Messerschmidts pludselige opdukken – jeg skal hilse og sige, at VI ikke inviterede ham – kræver naturligvis en klar evaluering (eller selvkritik, om du vil).

RE: LIGE EN RETTELSE, HENRIK

Af Rasmus EN, SUF
Modkraft 10.05.04 (forkortet)
– Svar til Michael Jensen

Sandheden er jo, at den praksis, APK udfører, på ingen måde modsvarer de objektive situationer, klassekampen befinder sig i. Hovedfjenden er ikke noget absolut begreb. Vi vil vælte det kapitalistiske system, og det er vores opgave. Hvordan denne opgave løses, afhænger fuldstændig af den konkrete situation, vi står i. APK's propaganda og ide-sandheder forholder sig ikke til, at vi stadig arbejder mod 30-40 års nederlag og tab af tillid til socialismen som troværdigt alternativ til det classesamfund, vi lever i. Et nederlag, som jeres Moskva-slikkeri har en stor del af 'æren' for.

Kampen for socialisme er grundlæggende en kamp for demokrati og menneskers ret til at bestemme over eget liv. Hvis tilliden til socialisme skal genvindes, så må tilliden til, at vi altid kæmper for demokrati, også genvindes og konstant understreges. At dette er blevet gjort sammen med VU, synes jeg er problematisk. Men så er den heller ikke længere. Vi står kort og godt i en situation i klassekampen, som stadig handler om omgruppering og genopbygning af vores organisationer. Enhedslisten kan ses som et udtryk for dette. Projektet Kommunistisk Samling kan ses som en del af samme udvikling, som foregår overalt i Europa og store dele af resten af verden. At I er blevet udkrystalliseret og forhåbentlig forsvinder, er også ganske naturligt. Men heldigvis tager I hverken Marx, Engels, Lenin, Luxemburg eller nogen andre fornuftige teoretikere og praktikere med jer.

Vi står ikke i en før-revolutionær

situation lige nu. Og hvis vi gjorde, er jeg bange for, at vi ikke ville kunne udnytte den. Og jeg er også bange for at blive slået ihjel af psykopater, der mener, at jeg udgør en større fare for revolutionen end dem, der i kamp for deres fortsatte besiddelse af produktionsmidlerne hæver deres våben i mod mig og mine kollegaer. (...)

Kritikken af SUF's deltagelse i demoen kan forsvares af en enkelt grund. At det ikke er blevet tydeliggjort, hvilket hykleri de borgerlige deltagere gør sig skyld i. At demonstrere mod Hizb-Uth-Tahrir og deres fascistiske karakter kan der absolut intet udsættes på. Kun hvis man selv i sidste instans gør sig skyldig i de samme totalitære og idealistiske/religiøse træk.

AT BEVISE SIT DEMOKRATISKE SINDELÅG

*Af Henrik Skrak (Sverige)
Modkraft 13.05.04 (forkortet)*

Den demonstration, som I agerede moddemonstration mod, demonstrerede mod USA's okkupation af Irak. De demonstrerede ikke mod demokrati eller mod bøsser eller mod kvinder. Jeg drager den enkle slutning, at hvis I definerer dem som "nazister", da må I også definere den væbnede modstand i Irak som "nazistisk", eftersom det meste af denne vold sker i islams navn.

Der findes meget, som er forkert her i verden. Mange politiske bevægelser, man kan have indvendinger mod. Der findes mange uretfærdigheder. Man kan ikke opregne dem alle.

Men den 9. maj vælger hele det danske venstre foruden APK at demonstrere mod et lidet islamistisk parti, når dette demonstrerer mod USA. Og dette under den pågående (danske!) okkupation af Irak! Og sammen med udtalte danske okkuperings fortalere og racister! Men har I da ingen som helst sans for politiske proportioner! Hvad I selv mente at demonstrere mod eller for er en sag. Hvordan I opfattes er en helt anden. (Hvis I nu har begrebet nogen ting af Marx, så er det ikke dialektikken i alt fald). Tror I, at I igennem denne opførsel vinder unge muslimske indvandrere eller støder dem bort? Tror I, at når I minsandten råbte "Ned med Sharon!" skaffede jer et venstre-alibi, da I stod der

Karen Jespersen og Giordano Bruno

sammen med Morten Messerschmidt og Giordano Bruno-selskabet?

Selv troede jeg indtil for nylig, at jeg stod på Enhedslistens side. Jeg tilhører jo den del af det svenske venstre, som ikke var Moskva-tro. Men vennerne skal man åbenbart kende i nøden, og APK er tydeligvis de eneste, som ikke er smittet af den stærke danske racisme.

Hvis I har udtalt jer for den væbnede modstand i Irak, UANSET HVEM SOM UDFØRER DEN, er det bra. Men jeg har ikke set noget sådant. I stedet har jeg delagtiggjort mig i Rasmus EN's svar til Michael Jensen. Der opstiller Rasmus den danske venstrefløjs hovedopgave i dag som at bevise sit demokratiske sindelag. Så skal det danske venstre organiseret i Enhedslisten gå i flagellant-tog gennem Danmark, piske sig selv og bede om forladelse, thi det er det, som gælder i Europa. Og Rasmus skal som en lille hund jage pinden "demokrati" og krybende og logrende med halen overlevere den til Venstre. Men Venstre vil naturligvis bare fortsætte med at kaste pinden om og om igen. Iblandt vil Venstre råbe: "Bid muslimen!" Og så gør Rasmus dette, for han er jo så demokratisk og så europæisk. Hvad skal der blive af Rasmus? Jo, han skal gøre karriere. Han skal være fæhund. Han skal samle de danske får sammen, som skal af sted til fremmede lande for at dø for demokratiet. Men da, om ti år eller så, kalder han sig nok ikke længere socialist. Kanske sidder han da en gang imellem og hygger sig i glade hundes lav og beretter om sin vilde hvalpetid.

Søren Kirkegaard beretter, at han en gang var ude og gå, da han fik øje på et skilt: "Her ruller tøj" (*sv. manglas*). Søren hentede sine klæder, som behøvede en rulning, og gik ind under skiltet. Men bare for at opdage, at det var en forretning, som solgte skilte.

En gang var jeg ude på nettet og fik øje på en side, som hed "Modkraft". Men der var ingen "modkraft". Der var medløberi. Der skiltedes med Marx og med Lenin og med Luxemburg. Men sjældent har jeg vel set dem så platte. De var transparente. Man kunde se igennem dem. Ja, sandelig. Her *manglas!* (*manglas* kan også betyde plattes eller klunses, red.).

(Justeret af KP)

FORKERT

*Af Kasper Bjerling-Jensen, SFU
Modkraft 13.05.04*

Hej Henrik

Det er forkert. Vi moddemonstrerede ikke imod en demonstration mod USA. Vi moddemonstrerede mod et propagandamøde, hvor 500-1.000 religiøse fanatikere mødtes og råbte "Gud er stor" og visualiserede deres dybe sexismen ved bl.a. at fysisk adskille mænd og kvinder under mødet.

Mødet var i øvrigt i tema om netop HUT's forhold til demokrati.

Vi demonstrerede altså mod fascistiske (eller feudalistiske om man vil) ideers udspredelse i Danmark.

FOR GAMMEL OG FOR SVENSK

*Af Henrik Skrak (Sverige)
Modkraft 13.05.04*

Hej Kasper!

Nok demonstrerede Hizb ut-Tahrir mod USA. Men det er faktisk ikke det, som er det vigtigste. Lad os sige, at du har ret: Hovedformålet med Hizb ut-Tahrirs demonstration var at demonstrere for Allah og for adskillelse mellem kønnene. Jeg forstår alligevel ikke, hvordan Enhedslisten kan deltage i en sådan demonstration sammen med blandt andre Morten Messerschmidt og Giordano Bruno-selskabet (hvis medlem Henrik Gade Jensen offentligt har udtrykt sympatier for nazismen).

Hvad er du mest ræd for, Kasper? At

sådanne som Morten Messerschmidt og Henrik Gade Jensen skal få øget magt i Danmark, eller at Hizb ut-Tahrir skal få øget magt i Danmark? Eller lad mig udtrykke spørgsmålet anderledes: Hvad er den største risiko, at Dansk Folkeparti kommer til magten, eller at de fleste danskere konverterer til islam og fører Hizb ut-Tahrir til magten? Du behøver ikke at svare. Du har allerede svaret gennem din opførsel.

Og selv om ikke de udtalte danske racister (bare de u-udtalte) havde deltaget i moddemonstrationen, havde den alligevel været politisk reaktionær, eftersom den – uanset hvad Enhedslisten tror – slår nedad og skifter fokus fra det virkeligt brændende spørgsmål i dag: USA's (og Danmarks!) aggressive udenrigspolitik.

Enhedslisten kunne tydeligvis ikke demonstrere den 13. april udenfor den amerikanske ambassade mod USA's angreb på Falluja. Enhedslisten kunne tydeligvis ikke demonstrere den 29. april udenfor danske udenrigsministeriet mod Colin Powells besøg. Enhedslisten kunne tydeligvis ikke demonstrere mod den systematiske tortur på irakiske krigsfanger, ikke engang efter at dette nu er afsløret fotografisk. Men mod Hizb ut-Tahrir kunne man mindst demonstrere. Dit største problem, Kasper, afslører du selv: Det er din idealisme. Du skriver, at du vil demonstrere mod idéer, når du i stedet burde lægge kraften på at demonstrere mod højst materielle foreteelser såsom den væbnede imperialism, hvilke idéer den end forsvare sig med.

Lad mig afslutte med en historisk parallel. I 30'erne i Norge var den såkaldte kulturradikalisme udbredt i den norske middelklasse. Den radikale middelklasse sloges for retten til at bespotte Gud, og de sloges dermed mod fattige fiskere, bønder og andet småkårsfolk. Men tænk, så radikale de var! De sloges mod idéerne! Og et, to, tre sad Quisling ved magten. Sådan kan det gå.

Det her må være mit sidste indlæg. Jeg er nok aldeles for gammel og for svensk til at være her. Men selv om alle fornuftige danskere er marginaliserede i Danmark, så skal i alt fald folk i Sverige få det at vide. I næste uges Flamman kan I læse om jeres elendighed, hvis I har lyst, hvilket jeg stærkt betvivler.

(Justeret af KP)

APK SOMMERLEJR 2004

på Nordfyn

Indsigt - Debat - Samvær

Lørdag 10. juli - fredag 16. juli

En aktiv rød sommerlejr

Anti-imperialistisk weekend

lørdag - søndag den 10. -11. juli

➔ **USAs krige og kamp for verdenskontrol**

➔ **Danmark ud af EU: Monopolernes forenede stater, ny aggressiv supermagt -unionstraktat og europahær**

lejren vil iøvrigt behandle disse emner:

➔ **Fælles kamp mod kapitalen**

➔ **Socialismen er fremtiden**

➔ **APK: Hvem - hvordan - hvorfor**

*Voksne 1140 kr. (6 overnatninger)
Pr. overnatning 190 kr. Reduceret
pris for fattigrøve: 900 kr. Børn under
7 år gratis. Fra 7-13 år 270 kr.*

*Tilmelding og nærmere oplysning:
Tlf. 20 95 32 17
e-mail: oktoberfyn@get2net.dk*

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag**

www.kpnet.dk

DKU's 6. sommerlejr

kaster sig over temaerne...

Når folket gør modstand

- solidaritet med de kæmpende folk
- fra 2. verdenskrigs modstandsbevægelse til det vietnamesiske folks sejr over USA imperialismen og den voksende folkelige modstandskamp i Irak

Palæstina

- en nation et folk undertrykkes, udsultes, fordrives, myrdes og spærres inde i verdens største ghetto.
Israel begår folkemord - hvad gør vi?

Fascisterne er på fremmarch

- i gader, parlamenter og lovgivning.
Stop marchen!

Fattigdom i Danmark

Stigende arbejdsløshed, nedskæringer på sygehuse, uddannelse, offentlig transport ...
Kæmp for fremtiden!

Vi fester igennem på den solidariske måde - alle fester!

Socialismen er kommet for at blive, og det skal vi nyde i hinandens selskab...

Politik, sport, spil, ung, sjov og sød: Det sker ved den fynske nordkyst og det kan alt sammen blive dit for den sølle pris af 900 bobs inkl. mad og søvn (*mulighed for reduceret pris til fattigrøve*).

**Vi tager af sted den 10. juli
og fester hjem den 16. juli.**

Tag med på

**den 19. internationale
antifascistiske, antiimperialistiske
ungdomslejr i Mexico**

5. til 15. august

Lejren koster 2000 kr. inkl. mad og overnatning ekskl. transport

Mød unge fra hele verden samlet for at diskutere krigen i Irak, USA's rolle, og solidaritet blandt verdens folk.

Nyd samtidig Mexico fra sin bedste varme og revolutionære side...

Om Europæisk Venstreparti

Til "Kommunistisk Politik"

Gode kammerater!

Det er godt, at I skriver om de ting, som vi andre ikke rigtig får tid til. Som f.eks. Europæisk Venstre Parti – EVP ("Kommunistisk Politik" nr. 9, 2004).

Der har dog indsneget sig et par fejl i artiklen.

Det danske DKP er ikke medlem af Enhedslisten. Det er mange år siden, at Enhedslisten gik over til kun at operere med individuelt medlemskab.

Jeg skal ikke kunne sige, hvordan det er med de andre partier, der var med til at stifte Enhedslisten, men for DKP's vedkommende er der heller ikke på det reelle plan tale om noget medlemskab af Enhedslisten. Der er dårlig nok egentlige partiforbindelser mellem de to "partier" – idet Enhedslisten officielt ikke er et parti (endnu).

DKP har således intet at gøre med Enhedslistens involvering i europæiske partidannelser, og selv har vi ikke så meget som overvejet det. Vi er heller ikke blevet spurgt om hverken egen deltagelse eller om vores holdning til Enhedslistens overvejelser.

DKP har ikke "forbindelser med en række af disse partier" – altså dem, der er ved at danne EVP.

Af de partier, som nævnes blandt initiativtagerne, har vi kun "forbindelser" med Böhmens og Mährens (Tjekkiet) kommunistiske Parti. Og disse forbindelser er endda ikke særligt

udviklede endnu. Som det nævnes i artiklen, så har dette parti senere trukket sig fra initiativet.

Tilsvarende forbindelser har vi med det græske KKE, som – hvilket også nævnes i artiklen – har afvist deltagelse i initiativet.

Jeg kan oplyse, at det østrigske kommunistparti (ÖKP) og det tyske DKP begge med snævert flertal har besluttet at deltage i initiativet. Her har vi "forbindelser" med det tyske DKP.

Vores internationale kontakter er under opbygning, og vi prioriterer de partier, der ligesom os tumler med problemer, som vi finder relevante at beskæftige sig med – uanset hvilke navne eller til-lægsord de måtte smykke sig med eller blive smykket med.

Blot til orientering.

Birgit Unnerup

medlem af DKP's internationale udvalg

Vanløse den 11. maj 2004

Til læserne

Pga. helligdage er der forsinkelser i leveringen. Omdelingen i København sker kronisk flere dage senere end i resten af landet, det skyldes PostDanmark. Vi beklager.

Der er endnu ikke kommet en afklaring på KPs fremtidige postdistribution.

Redaktionen

Palæstinensisk mor og hendes sønner protesterer mod de israelske bulldozere i Rafah, 15. maj 2004

Besættelsen af Palæstina og besættelsen af Irak har mange lighedspunkter. USA anvender på alle felter israelske erfaringer. De israelske erfaringer med indtrængen i byer og kampe i civilområder blev f.eks. anvendt i Falluja, hvor USA led nederlag. En rapport om belejringen af Beit Hanoun fra 15. maj til 30. juni 2003 kunne næsten ligne en generalprøve på Falluja, hvor over 600 irakere blev massakreret. Der er tale om krigsforbrydelse og kollektiv afstraffelse.

I disse dage gennemfører Israel igen systematiske ødelæggelser af palæstinensiske beboelser i et brutalt angreb på flygtningbyen Rafah

Uddrag fra en rapport skrevet af Palæstinensisk center for Menneskerettigheder, baseret på udsagn fra øjenvidner og ofre, besøg på stedet, fotografiske og andre bevismaterialer:

Kl. 02:30 om morgenen den 15. maj 2003 trængte helikopterstøttet infanteri og 70 armerede køretøjer inklusive bulldozere og tanks ind i Beit Hanoun, samtidig med at alle veje til og fra

Hvem var med?

Baroner, grever, kammerherrer, kammerherreinder selvskevne – og ikke at glemme regeringsmedlemmer – og så en person, som ved stor flid og stor kærlighed til det europæiske hus – helt grundlæggende – kapitalens projekt – har påkaldt sig stor anseelse og respekt – et naturligt element blandt de unaturlige – Hans navn – Holger Nielsen – Socialdemokratisk Folkeparti

Netavisen
Kommunistisk Politik
 på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Strøtanker: Beit Hanoun - Falluja - Rafah

området blev blokeret. Israel erklærede "krig mod terroristernes infrastruktur i Gazastriben".

Under den halvanden måned lange besættelse brød Israel systematisk Genève-konventionernes bestemmelser, herunder især dem om beskyttelse af civile under krig og om tortur samt internationale aftaler om menneskeretigheder.

Beit Hanoun-regionen er på ca. 17 kvadratkilometer, heraf 10 opdyrket, mest med frugt. Der var 35.680 indbyggere, 11 skoler og 28 fabrikker. Under besættelsen blev alle adgangsveje helt lukket, der blev indført udgangsforbud, forbud eller forsinkelser af medicin og nødforsyninger, overdreven magtanvendelse med ulovlige drab og sårede som resultat, vidtgående ødelæggelse af civil ejendom, herunder boliger og erhvervsfaciliteter, destruktion af civil infrastruktur og rasing af landbrugsjord og kvægbestand.

Telt slået op på ruinerne af hus i Beit Janoun, jævnet med jorden af israelerne

Drab og unødigt magtanvendelse, brud på 4. Genève-konvention samt krigsforbrydelser

Kl. 07:00 den 15. maj blev Nabil Mohammed al-Za'anin, 14 år, dræbt af en kugle fra en israelsk snigskytte. Han stod i sit hjem ved vinduet.

Ved middagstid den 15. maj kastede børn med sten efter soldaterne. Israelske styrker placeret på tagene åbnede ild. Zuhair Khaled Abu Jarad på 15 år blev ramt af en kugle i hovedet. Han forblødte, da ambulancen ikke kunne komme frem.

Om aftenen den 15. maj affyrede israelske styrker en granat mod palæstinensiske drenge, der kastede med sten.

Grave i Falluja på en sportsplads efter den amerikanske massakre 9. april og de følgende dage

Ali Abu al-Kas på 17 år blev dræbt af en granatsplint i brystet, 8 andre blev såret, herunder 3 børn alvorligt.

Ved sådanne episoder blev der i løbet af de halvanden måned i alt dræbt 7, heraf 4 børn, og ca. 103 såret, heraf 45 børn.

Begrænsninger i bevægelsesfriheden

Veje blev lukket i kortere og længere perioder, udgangsforbud, husbesættelser. Enkelte familier kunne slet ikke forlade deres hjem. Forhindringer for humanitær hjælp. Læger og ambulancer blev stoppet eller nægtet adgang.

Ødelæggelse af ejendom og infrastruktur

Overdreven ødelæggelse af civil ejendom og infrastruktur uden militær begrundelse. 37 familier, i alt 223 personer, mest børn, blev efterladt hjemløse. 70 boliger beboet af 792 personer, mest børn, blev ødelagt, og yderligere 58 familiers hjem blev delvist ødelagt. Desuden blev 15 hjem ødelagt som kollektiv afstraffelse. Ødelæggelserne foregik med ganske kort varsel, så der ikke var tid til at redde noget indbo. I et enkelt tilfælde måtte beboerne springe ud fra 2. og 3. sal.

23 af de 28 fabrikker blev helt eller delvist ødelagt, herunder en medicinalfabrik for hele Gaza-striben. 350 blev arbejdsløse.

Veje og broer blev ødelagt af de tunge militærkøretøjer. Telefonforbindelser og elektricitet blev afbrudt. Vandledningsnetværket blev skadet og 31 vandboringer ødelagt. Kloaksystemet fik store lækager og forurenede det resterende rene drikkevand.

18 % af det dyrkede areal blev jæv-

et med jorden. Dette startede allerede den 23. april med ca. 5 hektar appelsintræer, træer, det tager 20-40 år at få fuldt udvokset. 39 vandingsanlæg blev ødelagt, og en del husdyr blev skudt.

Hvorfor?

Israelerne begrundede hele operationen med, at man skulle forhindre affyring af Qassam-raketter mod den israelske by Sderot 6 km øst for grænsen. Qassam-raketter er hjemmelavede 'ekstremt primitive' missiler med drivbrændstof og eksplosiv. De indeholder ikke nogen form for avancerede våbenkomponenter. Af de 140 raketter, der er affyret siden 2000, har kun få nået deres mål, og kun et lille antal har forårsaget alvorlig skade.

Således bliver konklusionen, at belejringen er en krigsforbrydelse og en kollektiv afstraffelse.

Parallellerne til USA's optræden over for civilbefolkningen i Irak er næsten for iøjnefaldende!

OKTOBER BOGBUTIK

København

Ved Sønderport 18

2300 København S

35 43 49 50

Åbningstid:

Mandag-torsdag 16-17.30

Lørdag 11-13

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Træk tæppet væk

VK-regeringens popularitet falder til stadighed i befolkningen. Ifølge det seneste halve års meningsmålinger vil den i forbindelse med et kommende folketingsvalg ikke være i stand til at bevare sit flertal. Med dens politik kan det ikke undre særlig mange.

Det er ikke hverdagskost, at Danmark erklærer andre lande krig eller deltager i en koalition af besættelsestropper. Fogh-regeringen har ført en ultraliberal økonomisk politik, der har ført til en yderligere massearbejdsløshed og voldsom armod for titusinder af danskere.

Protesterne har været voldsomme. Specielt har antikrigsbevægelsen formået at synliggøre utilfredsheden med Danmarks deltagelse i krigene mod Afghanistan og Irak. Masser af arbejdspladser har reageret mod deltidsloven, forringelse af arbejdsmiljøet og forringede overenskomster, for blot at nævne enkelte eksempler på regeringens angreb på den arbejdende befolkning. Hertil kan lægges angrebene på den lille million mennesker, som er udstødt eller nedslidt af det danske arbejdsmarked.

Regeringen gennemfører et enstrenget system, der sidestiller dagpengemodtagere med kontanthjælpsmodtagere i behandling, rådgivning og arbejdspladsanvisning. Det er endnu en fornærelse af arbejdere, der udsættes for tvangsaktivering på mere og mere kummerlige vilkår til en stadig større fornærelse og ydmygelse.

Samtidigt forfalder landets boliger, bygninger, veje og senest kloakerings-systemer, der alle kunne udløse hundredtusinder af job. Hertil kommer, at plejen af børn og unge såvel som ældre bliver beskåret.

Mens masser af landets bevægelser har kaldt sammen til offentlige protester, synliggjort ved demonstrationer, aktiviteter, happenings og aktioner, så har fagbevægelsen valgt den ansvarlige vej:

Fagligt Ansvar har brugt to år på at skabe et såkaldt ansvarligt grundlag for en regering. Grundlaget antaster ikke monopolkapitalens profitter det mindste. Det bygger ikke på en tillid til at udløse arbejderklassens kampvilje. Det værste: Det indeholder ikke den mindste modstand mod dansk krigsdeltagelse i Mellemøsten.

Faglig kommentar

Dette års overenskomstforlig, som VK-regeringen med dets støtteparti Dansk Folkeparti hyldede, blev anbefalet af stort set samtlige forbundsledere. Mæglingsskitsen blev vedtaget med så få stemmer, så det i modsat fald var blevet underkendt af Forligsmandsloven, hvis det var blevet til et NEJ. Overenskomsten gav arbejdsgiverne ret til at inddrage overtidsbetalingen ved konflikter, hvilket dybest set er et indgreb mod strejkeretten.

Landets slagteriarbejdere valgte at protestere med strejker.

Det blev overhørt af fagbevægelsens top.

Da den socialdemokratisk ledede mindretalsregering tabte valget i 2001, gav toppen af dansk fagbevægelse arbejderne ansvaret:

- *Det er jeres ansvar. I har svigtet bevægelsen til fordel for de borgerlige, hed det.*

Ikke et ord om Nyrups niårige svigt af den danske arbejderklassens interesser. Ikke et ord om Nyrups forringelse af efterlønnen. Nu forsøger venstresocialdemokratiske kræfter i alliance med folkesocialister og Enhedsliste-folk at løfte Soc.dem. tilbage på ministertaburetterne:

Initiativet *Fagligt Ansvar* har indkaldt til et landsdækkende tillidsmandsmøde den 28. august, som har til formål at skabe en platform for en "arbejderregering", der i ord sværger til arbejdernes interesser – byggende på Soc.dem.s, SF's og Enhedslistens mandater.

Fagligt Ansvar har brugt to år på at skabe et såkaldt ansvarligt grundlag for en sådan regering. Grundlaget antaster ikke erhvervslivets endsige monopolkapitalens profitter det mindste. Det bygger heller ikke på en tillid til at udløse arbejderklassens kampvilje. Det værste er, at det slet ikke indeholder den mindste modstand mod dansk krigsdeltagelse i Mellemøsten.

Fagligt Ansvar har gjort alt for at holde harmen og vreden tilbage for at blive udløst:

- *Det kan ikke lade sig gøre, har de i mere end to år postuleret. Kendsgerningerne er, at de intet har gjort for at udløse og synliggøre den. Det mest eklatante eksempel er, da Soc.dem. indgik den reaktionære arbejdsmarkedsreform med regeringen, *Flere i arbejde*, der lagde grunden til det seneste halvandet års angreb. Da tav *Fagligt Ansvar!**

De ønsker ingen bevægelse udløst, da de i givet fald ikke vil have kontrol over den. De ser frem til og håber på et folketingsvalg senest i efteråret 2005, hvor Soc.dem. kan tilbageerobre taburetterne.

Indtil da ønsker de fred og ro: Lad parlamentarismen tale, er deres budskab. De går uanset hensigten modstanderens ærinde:

Flertallet af den danske befolkning ønsker VK-regeringen skrottet; desto før, desto bedre.